

7 Kadın iradesiyle özgürleşmeye...

10 "Bizim caddelerimizde de bayram olacak!"

13 Halklar devrimini arıyor

Sosyalizm ü

Rojnameya Nûçe û Şîroveyê ya Welatparêz Sosyalîst

Azadi

www.azadionline.net

Yıl: 5

ARALIK

Sayı: 2012-35

Fiyatı: 1 TL (KDV Dahil)

e-posta: azadiyahevi@gmail.com

Halkımız yeni bir savaş ortamına itilirken onun sosyalist öncüleri her yönüyle gerici olan bu savaşa karşı ajitasyon ve aydınlatma çalışmasını aralıksız sürdürmelidir. Bunun bir yanı sıra savaş ve savaşa hazırlığın somut ve dolaysız sonuçları, yani emperyalistler ve işbirlikçi gerici iktidarların çıkarları uğruna yaşamların yok oluşudur, diğer yanı da savaşın yarattığı ekonomik yıkımdır. Bu bakımdan zamlar; savaş karşıtı ajitasyonun temel bir unsuru olmalıdır.

Dengê Welat - Sayfa 2

Sömürgeci, işgalci ve işbirlikçi Savaşa

GEÇİT VERMEYECEĞİZ!

Tarihte bu ay (Berfanbar / Aralık)

1 Aralık 1939: Gelawêj dergisinin ilk sayısı yayınlandı.

1 Aralık Dünya Barış Tutsaklarıyla Dayanışma Günü

3 Aralık 1994: Özgür Ülke gazetesinin İstanbul'da bulunan üç bürosu, kontrgerilla tarafından bombalandı. Gazete çalışanı Ersin Yıldız öldü, 21 çalışanı da yaralandı. Tempo dergisi, daha sonra bombalama emrini dönemin Başbakanı Tansu Çiller'in verdiği yazdı.

3 Aralık Dünya Engelliler Günü

4 Aralık Dünya Madenciler Günü

5 Aralık 1934: Kadınlara seçme ve seçilme hakkı verildi.

6 Aralık 1961: 'Yeryüzünün Lanetlileri' adlı eserin yazarı Frantz Fanon yaşamını yitirdi.

7 Aralık 1978: Kürt dili üzerine önemli çalışmalar yapan ve Kürt diline önemli katkıları bulunan, Mîr Bedîrxan'ın torunu Dr. Kamûran Bedirxan, Paris'te yaşamını yitirdi.

8 Aralık 1995: Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) kuruldu.

8 Aralık 1994: Demokrasi Partisi (DEP) davası sonuçlandı. İdamı istenen Hatip Dicle, Orhan Doğan, Leyla Zana, Selim Sadak, Sırrı Sakık ve Mahmut Alınak'a toplam 89 yıl 6 ay hapis cezası verildi. Mahmut Alınak ve Sırrı Sakık hapisanede yattıkları süreler göz önünde bulundurularak tahliye edildi.

8 Aralık 1996: PKK tarafından alıkonulan 6 asker, Güney Kürdistan'daki Zap kampında Refah Partisi Wan Milletvekili Fethullah Erbaş, İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı Akın Birdal ve Mazlum-Der İzmir Şube Başkanı Halit Çelik'e teslim edildi.

10 Aralık 1948: Birleşmiş Milletler Meclisi, İnsan Hakları Bildirgesini kabul etti. Türkiye İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi'ne kabul oyu verdi.

10 Aralık 1971: Aralarında Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Tarık Ziya Ekinci'nin de bulunduğu 26 sanıklı Devrimci Doğu Kültür Ocakları davası Amed'de başladı.

10 Aralık 1993: Polis Özgür Gündem gazetesinin İstanbul Kadırga'daki merkezini bastı ve tüm çalışanlarını gözaltına aldı.

10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü

11 Aralık 1948: Kürt şair Faîq Bêkes Süleymaniye'de yaşamını yitirdi.

11 Aralık 2009: Demokratik Toplum Partisi (DTP) Anayasa Mahkemesi kararıyla kapatıldı.

12 Aralık 1980: Kawa örgütü genel sekreteri Hüseyin Aslan ve 15 arkadaşı Türk devleti tarafından Qamişlo'da katledildi.

12 Aralık 1995: Demokrasi Gazetesi yayın hayatına başladı.

13 Aralık 1980: Faşist 12 Eylül darbesinden sonra yaşı büyütülen Erdal Eren, 17 yaşında idam edildi.

14 Aralık 1914: Şeyh Ebdusselam Barzani, İttihat Terakki yönetimi tarafından idam edildi.

15 Aralık 1995: PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan 2. kez ateşkes ilan etti.

16 Aralık 1959: Musa Anter ve 48 aydın tutuklandı. Tarihe 49'lar davası olarak geçti.

16 Aralık 1991: Halkın Emek Partisi (HEP) Genel Başkanlığına Feridun Yazar seçildi.

17 Aralık 1946: Mehabad Kürt Cumhuriyeti yıkıldı.

17 Aralık 1986: Kürt sanatçı Mihemed Arif Cizrawi yaşamını yitirdi.

18 Aralık 1996: Kürt ses sanatçısı Ayşe Şan kanser hastalığı nedeniyle İzmir'de yaşamını yitirdi.

19 Aralık 2000: 'Hayata Dönüş' adı verilen ve eşzamanlı olarak 20 hapisaneye yapılan saldırıda 28 tutuklu katledildi.

21 Aralık 1990: Lice Kaymakamlığı'na, baskıları şikayet etmek için giden köylülere ateş açıldı, 1 kadın ve 1 çocuk öldü.

24 Aralık 1978: Meres Katliamı yaşandı. Katliamda -resmi rakamlara göre- 111 kişi yaşamını yitirdi, binin üzerinde kişi yaralandı.

24 Aralık 1922: İngiliz ve Irak hükümetleri, Kürtlerin kendi hükümetlerini kurma hakkını tanıyan ortak bir resmi açıklama yaptı.

25 Aralık 1968: Ezilenler adlı gazete Dêrsim'de yayın hayatına başladı.

26 Aralık 1913: Bangê Kurd dergisinin ilk sayısı çıktı.

26 Aralık 1994: 37 aydının Madımak Otelinde yakılmasıyla ilgili Sivas Davası sonuçlandı. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi 22 sanığa verilen idam cezasını 15'er yıl ağır hapis cezasına çevirdi. Mahkeme, Aziz Nesin'in halkı tahrik ettiğini ve olayların çıkmasına yol açtığını öne sürdü.

27 Aralık 1939: Erzîngan Depremi: Türkiye'nin Erzincan ilinde 8 şiddetinde bir deprem oldu; 32.962 kişi hayatını kaybetti, yaklaşık 100 bin kişi yaralandı.

28 Aralık 2011: Şirnex'in Qileban İlçesi Roboskî köyünde savaş uçaklarının bombardımanı sonucu 34 kişi yaşamını yitirdi.

30 Aralık 1922: Vladimir İlyiç Lenin; Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'nin (SSCB) kurulduğunu açıkladı.☺

Dengê welat

Emperyalizm ve gericiлик yenilecek Direnen halklar kazanacak

İçeride ve dışarıda savaş iklimi sürüyor. İçeride halkımıza karşı koyu bir inkar ve imha rejimini dayatan AKP Hükümeti; Suriye ve Batı Kürdistan'a dönük sömürgeci, işgalci ve işbirlikçi bir savaşın hazırlıklarıyla halklarımızı bir kan deryasının içine çekmeye çalışıyor.

AKP'nin halklarımıza dayattığı savaş sömürgeci, çünkü Kuzey'de halkımıza dönük sömürgeci rejimini on yıllardır sürdüren Türk burjuvazisi, şimdi de Batı Kürdistan'daki halkımızın özgürlük mücadelesini ve elde ettiği kazanımları yok etmeye çalışıyor. AKP'nin, kendi elleriyle besleyip büyüttüğü çeteleri Batı Kürdistan'daki halkımızın üzerine salması boşuna değil.

AKP'nin savaş politikaları işgalci, çünkü yayılmacılık bugün AKP'nin politik sözcülüğünü yaptığı Türk burjuvazisinin Osmanlıdan devraldığı karakteristik bir yandır. Zira "Ecdadımız otuz yıl at sırtından inmedi, onların atla fethettikleri her yer bizim ilgi alanımıza girer" diyen bu rejimin Başbakanı, "Ortadoğu'ya bir model olsun ülkemiz istiyoruz. Musul, Erbil ta Basra'ya kadar bizim kokumuzun, rengimizin olduğu yerdir" diyen de rejimin 'düş işleri' (!) başkanıdır.

AKP'nin savaşı işbirlikçidir, çünkü Türk burjuva devleti emperyalizmin ileri karakolu olarak, emperyalist çıkarları esas almaktadır. Sömürgeciliğin memurları şehir şehir NATO kurmalarını gezdirip patriotlarına yer beğendirmeye çalışması bu yüzden.

Emekçi halklarımızın bu savaşta zerre kadar çıkarı olmadığı gibi savaşın yıkımını doğrudan yaşayacak olan da emekçilerdir. Burjuvazi Kürdistan'da sürdürdüğü sömürgeci politikalarla, inkar ve imha rejimiyle, katliamlarla ve sokaklardaki dizginsiz polis terörüyle her gün halkımıza acılar yaşatırken, şimdi de, Suriye ve Batı Kürdistan'a dönük işgal hazırlığı ve saldırganlık yoluyla yeni acılara kapı aralıyor.

Halkımız yeni bir savaş ortamına itilirken onun sosyalist öncüleri her yönüyle gerici olan bu savaşa karşı ajitasyon ve aydınlatma çalışmasını aralıksız sürdürmelidir. Bunun bir yanı sıra savaş ve savaşa hazırlığın somut ve dolaysız sonuçları, yani emperyalistler ve işbirlikçi gerici iktidarların çıkarları uğruna yaşamların yok oluşudur, diğer yanı da savaşın yarattığı ekonomik yıkımdır. Bu bakımdan zamlar; savaş karşıtı ajitasyonun temel bir unsuru olmalıdır.

"Sömürgeci, işgalci ve işbirlikçi savaşa geçit yok!", "Savaş zamları geri çekilsin!" bu süreci yöneten temel şiarlardan bazılarıdır.

Yeni bir bölgesel savaşın karargahları Adana ve İzmir'in ardından şimdi de Kürdistan topraklarında inşa ediliyor. Meletî-Kürecik'teki kurulan füze kalkanının ardından yine Meletî, Amed, Riha ve Elîh'te emperyalizm bu kez patriotları için yer beğeniyor. Topraklarımız, kentlerimiz gerici bir boğazlaşma için emperyalizmin savaş üslerine dönüştürülüyor. Bu bakımdan "Emperyalizm topraklarımızdan defol!", "Emperyalizmin savaş üsleri kapatılsın!", "Halkların düşmanı ABD-NATO Kürdistan'dan defol", "Emperyalizm ve gericiлик yenilecek direnen halklar kazanacak" şiarları da yeni emperyalist ve sömürgeci bir işgalin, bölgesel gerici karakterde bir savaşın eşliğinde sosyalist yurtseverlerin çalışmalarında öne çıkaracağı temel parolalar olmalıdır.

Öte yandan sosyalist yurtseverler, emperyalist kışkırtmayla bölgesel karakterde bir gerici boğazlaşmanın karşısında halkların barışı, eşitliği ve kardeşliği temelinde inşa edilecek Ortadoğu Halklarının Demokratik ve Sosyalist Federasyonu seçeneğini vurgulamalıdır.

Yolu yok; halklara ölümü ve zulmü dayatanlar kaybedecek, direnen mazlum halklar ve özgürlük kazanacak!

Bimre koletî, bijî azadî!☺

Sömürgeciler kaybedecek, direnen halklar kazanacak!

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Amed, Dêrsim, Dîlok, Meletî İl ve Nurheq İlçe örgütlerinin imzasıyla işgalci çetelerin Rojava'daki ve İsrail'in Gazze'deki saldırılarına dönük yayımlanan açıklamada, Ortadoğu'nun ezilen halklarının yeniden sömürgeci işgal saldırılarıyla yüz yüze olduğu belirtildi. Gazze'de bir haftada 150 kişinin yaşamını yitirdiğini hatırlatan ESP, "Siyonist İsrail Devleti tarihi boyunca bildiği en iyi şeyde yani katliamcılıkta sınır tanımazken İsrail saldırılarına karşı sahte öfke hezeyanlarına tutulan Başbakan Erdoğan da bildiği en iyi şeyi yaparak ikiyüzlü bir politika izliyor. İsrail'e 'terör devleti' derken, kendi ordusu ve polisi de halkımıza karşı devlet terörü uygulamaktadır. Hapishanelerdeki

açlık grevi sürecinde Kuzey Kürdistan kentlerinde yaşanan devlet terörü değil de neydi?" diye sordu. AKP Hükümeti için "Sömürgecilik bununla yetinmeyerek şimdi de Batı Kürdistan halkımıza çeteler eliyle saldırmakta, Batı Kürdistan halkımızın elde ettiği özerkliği boğmak istemektedir" diyen ESP, yakın zamanda Hewler'de Türkiye, ABD, İsrail ve Federal Kürdistan Bölgesi ile Batı Kürdistanlı bazı partiler arasında gizli bir görüşme yapıldığı haberlerini de hatırlattı. ESP, "Sömürgeciler kaybedecek, direnen halklar kazanacak" dedi.

Demokratik Toplum Kongresi (DTK) de, Suriye'de yaşananlara ilişkin yazılı bir açıklama yaptı. DTK, "Başta, Serêkaniyê'de yaşayan halkımız olmak üzere ne pahasına olursa

olsun halkımız, hiçbir yerleşim alanında yaşadığı toprakları terk etmemelidir. Tüm halkımız ve demokrasi güçleri de halkımızın bu kazanımlarına sahip çıkmalıdır" dedi.

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Amed İl Örgütü, Batı Kürdistan'ın Serêkaniyê kentinde Türkiye destekli çetelerin halka yönelik saldırılarını protesto etmek için yaygın olarak ozalitlet pankartlar astı.

Sosyalist yurtseverler "Yaşasın Serêkaniyê direnişimiz", "Rojava'da AKP-El Kaide kirlî oyununa son", "Rojava'ya müdahaleye izin vermeyeceğiz", "Rojava'dan Gazze'ye direnen halklar kazanacak", "Türkiye Rojava'da defol" yazılı ozalitleri Amed sokaklarına astı.

"Savaş üssü olmayacağız!"

Meletî Emek ve Demokrasi Platformu, kentte kurulması planlanan Patriot füze üssüne karşı eylem yaptı. Eğitim Sen Şubesi'nin önünden Merkez PTT önüne kadar yürüyen kitle, burada açıklama yaptıktan sonra, roket maketini yaktı. Platform adına basın açıklamasını okuyan Kürecikliler Derneği Başkanı Hüseyin Dumlupınar, NATO heyetinin Meletî'de incelemelerde bulunduğunu hatırlattı. Kürecik'e kurulan füze kalkanına karşı bir yılı bulan bir direniş gerçekleştirildiğini ifade eden Dumlupınar, AKP'nin Türkiye'yi emperyalist savaş üssü haline getirdiğini vurguladı. NATO'nun halklara kan, gözyaşı ve ölüm getirdiğini söyleyen Dumlupınar, "Emperyalizmin uşaklığına soyunanlara karşı mücadelemiz devam edecek" dedi.

NATO heyeti patriot füzelerinin yerleştirilmesiyle ilgili denetim çalışmalarının yapılmasına karşı Meletî'de bulunan demokratik kitle örgütleri Etkin Haber Ajansı'na değerlendirmelerde bulundu.

ESP İl Başkanı **Ayhan Yener**, "Meletî emperyalizmin savaş üssü haline geldi. Şu an Meletî halkı kendini

diken üstünde hissediyor. Olası bir savaşta füzelerin kurulduğu kentler hedef haline gelecektir. Bu hedef hali somutlaşmıştır. Füze kalkanı karşısında yürüttüğümüz mücadeleyi patriot füzelerine karşı da geliştireceğiz. Bu halk tepkisi henüz oluşmuş değil" dedi. EMEP İl Başkanı **Nejdet Bali**, "ABD ve işbirlikçisi AKP Hükümeti eliyle patriotlar buraya yerleştirilerek ülkemiz bir savaş alanına çevriliyor. AKP Hükümeti bu politika için biçilmiş kaftan." dedi. Eğitim Sen Şube Başkanı **Ali Ekber Baytemur**, "Tepkileri açığa çıkarma konusunda çalışmalara başladık. Bizler bölgede, Suriye ile savaş istemiyoruz. Bütün emperyalistlerin bölgemizden çekilmesini istiyoruz." dedi. Kürecikliler Derneği Başkanı Hüseyin Dumlupınar da, "Savaş istemiyoruz, dünya halklarıyla barış ve kardeşlik istiyoruz. AKP'nin savaş politikalarının karşısındayız" dedi. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Şube Başkanı **Songül Canpolat** ise, "Daha önce burada iki miting yapıldı. Füze karşıtı platform kuruldu. 'Neler yapabiliriz' diye yakında toplanırız. Bu sadece Meletî'nin sorunu değil. Bu çok ciddi bir şey" dedi.

Kürdistan ESP: Vekillerimize dokunamazsınız

BDP Milletvekillerini dokunulmazlıklarının kaldırılması ile ilgili fezlekenin Meclise gelmesiyle ilgili Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Amed, Dêrsim, Dîlok, Meletî İl ve Nurheq İlçe örgütleri ortak bir açıklama yaparak Kürt halkını vekillerine, onuruna, kimliğine ve tarihine sahip çıkmaya çağırdı. Başbakan Erdoğan'ın Tansu Çiller-Doğan Güreş ikilisine özendiği söylenen ESP açıklamasında, "Seçildikleri günden bu yana halkın yanında olan, biber gazına, coplara, tanklara, toplara göğüs gererek mücadeleyi en önde yürüten vekillerin, sanki dokunulmazlıkları varmış gibi, bunu kaldırmakla tehdit ediyorlar. Yılların sömürgecilik deneyimiyle konuşan Erdoğan, halkın en demokratik, meşru haklarını kullanarak temsil eden vekillerin meclisten çıkarılarak yasal alanda mücadele imkanlarını yok etmek istiyor. Geçmiş de denenmemiş bir yöntem değil. Neden sömürgeci zihniyet aynı noktada ısrar ediyor? Bunun tek nedeni var; o da, sömürgeciliğin bütün maskesi düşmüş ve artık yalan söyleyecek, halkımızı aldatacak, oyalayacak imkanı kalmamıştır. Kürt kimliğini tanıdığını söyleyip gereğini yapmadılar, anadilde eğitim hala ihtimal dışı, askeri ve siyasi saldırılar tam hız devam ediyor, kendi Kürt'ünü yaratamadılar, geriye tek seçenek kalıyor; inkâr ve imha siyasetini kararlıca sürdürmek. Dokunulmazlık fezlekelerinin meclise getirilme tehdidi de bu nedendir. Artık sorunu yalandan bile olsa diyalogla çözme ihtimalini düşünmek dahi istemeyen bir iktidarla karşı karşıyayız."

AKP Hükümetinin Kürt halkının ve vekillerinin demokratik siyaset alanını kapatarak çaresiz bırakacağını zannettiğini belirten ESP açıklamasında "Birincisi halkımız seçeneksiz değildir. İkincisi, demokratik siyaset alanını kapatmak, denenmedik bir yöntem değildir. Başarısızlığı kesindir. Üçüncüsü, Kürt Sorunu, AKP'den öncekileri nasıl çözdüyse Erdoğan'ı da çözecektir. Dördüncüsü, BDP'li vekiller sadece Kürtlerin değil, bu ülkede demokrasi, özgürlük, eşitlik, adalet isteyen bütün halkın vekilidir" ifadelerine yer verildi. ESP, "halkımızın vekillerine sahip çıkacağız. Vekillerimizi dün olduğu gibi meclisten atamayacaksınız. Eğer halklarımızın kendine vekil olarak tayin ettiği bu insanları meclisten atarsanız, bilin ki o meclisinizin de, o iktidarınızın da ömrü uzun olmayacaktır. Bu halk, vekillerine, onuruna, kimliğine, tarihine sahip çıkacaktır" dedi.

Kadınlar şiddete karşı 25 Kasım'da sokaklara aktı

Dîlok - Demokratik Kadın Platformu, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü dolayısıyla yürüyüş yaptı. Kırkayak Parkında toplanan kadınlar Yeraltı Çarşısı üzerine yürüdü. Kürt kadınları ulusal kıyafetleri ve erbaneleri ile katıldığı yürüyüşte, "Jin Jiyan azadi", "Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son", "Be jin Jiyan nabe" sloganları atıldı. Kadın Platformu adına açıklama yapan Elif Bezgin, erkek egemen sistemin kadınları denetimi altına almak için sistematik olarak şiddet uyguladığını söyledi.

Bu arada ESP'li erkekler, "Kadını öldürmek insanlığı öldürmektir", "Kadını öldürmek erkeklikse biz erkek değiliz" dövizleriyle eyleme katılarak, kadına yönelik şiddeti protesto etti.

Amed - Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH), 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü dolayısıyla, Urfakapı'dan Dağkapı Meydanı'na arala-

DÊRSİM

çağız" dedi. Dêrsim Belediye Başkanı Edibe Şahin ise, "Tutsak kadınlara işkence ve tecavüz eden, başörtülü kadınların özgürlüğünü kısıtlayan ve evi içerisinde eşine şiddet uygulayan zihniyetler arasında fark yoktur" şeklinde konuştu.

Zetkin'in "Dünya erkeğin evi, ev de kadının dünyası oldu" sözü ile şiddete karşı mücadele etmenin sömürü düzenine karşı mücadele etmek olacağı belirtildi.

Sosyalist yurtsever erkekler bildiri dağıttı
Ezilenlerin Sosyalist Partisi Amed İl Örgütü üyesi erkekler, 25 Kasım Kadına Şiddete Karşı Mücadele Günü dolayısıyla, Ofis semtinde bulunan kafelerde, kahvehanelerde ve sokaklarda "Kadına şiddet erkeklikse, biz erkek değiliz. Her kadın öldüğünde insanlığımız ölüyor" başlıklı bildiriler dağıttı. Sosyalist yurtsever erkekler halkla yaptıkları konuşmalarda kadına yönelik şiddete karşı durmaya çağırdılar.

25 Kasım'da Meletî'de vahşet yaşandı

Nadide P. adlı kadın eşi Yusuf P. tarafından kafası taşla ezilerek ağır yaralandı. Yusuf P, eşi Nadide P'nin kafasına taşla vurarak ağır yaraladı. Kadın Platformu, 25 Kasım'da eşinin şiddetine maruz kalan Nadide P'yi hastanede ziyaret etti. Ardından hastane önünde açıklama yaptı. Platform adına konuşan Beyhan Bali, bu şiddetin devlet ve AKP politikalarının sonucu yaşandığını belirtti. Bali, kadınlar olarak, şiddete karşı sokaklarda olacaklarını vurguladı. Bali, Nadide P'nin maruz kaldığı şiddet olayının da takipçisi olacaklarını açıkladı.✪

DÎLOK

Meletî - Demokratik Kadın Platformu bileşenleri ise Emeksiz Kavşağı'nda bir araya geldi. Platform adına açıklama yapan KESK Kadın Sözcüsü Zehra Emir, AKP Hükümeti döneminde kadına yönelik şiddetin yüzde bin 400 arttığını hatırlattı. Kadınlar olarak, "Şiddetten arındırılmış bir dünya bir Türkiye yaratmak" şiarıyla yaşamın her alanında örgütlen-

ceklerini vurgulayan Emir, "Susmuyoruz, örgütleniyoruz, şiddeti durduracağız" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Nurheq'ta kadına yönelik şiddet paneli

Eğitim-Sen Nurheq Temsilciliği, ESP/SKM'li kadınların katılımı ile "Kadına yönelik şiddetin tarihi, bugünü ve nedenleri" konulu panel düzenledi. Nurhak Kaymakamlığı Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen panelin sunumunu Hülya Yalçın Orak yaptı. Panelde, şiddetin ataerkil sistemin ürünü olduğu belirtilerek, kapitalist sistemin bu şiddeti görünür kılarak biçimini değiştirdiği vurgulandı. Tarihte sınıflı toplumların ortaya çıkışı ile Clara

AMED

rında BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak, BDP İl Başkanı Zübeyde Zümrüt, KESK ve ESP/SKM üyelerinin de olduğu çok sayıda kadın Dağkapı Meydanı'na yürümek istedi. Zılgıt, slogan, erbane ve davul zurna eşliğinde yürümek isteyen kadınların önüne barikat kuran polis, yürüyüşe izin vermedi. Yapılan görüşmelerin ardından kadınlar, çevresinde bulunan parkın içerisinden Dağkapı Meydanı'na yürüdü. Burada açıklama yapan BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak, Kürt halkının özgürlük mücadelesinden asla taviz vermeyeceğini belirtti.

Dêrsim - Kadın Platformu'nun çağrısıyla Sanat Sokağı'nda bir araya gelen kadınlar "Jin, jiyan, azadi", "Erkek vuruyor, devlet koruyor" sloganlarıyla Yeraltı Çarşısı'na yürüdü. Burada Dersim Kadın Platformu adına açıklama yapan Filiz Salduz, şiddete karşı susmayacaklarını vurgulayarak, "Birleşerek ve örgütlenerek şiddeti durdura-

Avrupa'da 'direnen halkların' coşkulu buluşmaları

Almanya'nın Köln, Ulm, İngiltere'nin Londra ve İsviçre'in Basel kentlerinde Marksist Leninist Komünist Parti'nin düzenlediği "Direnen Halklar Kazanacak" geceleri, coşkulu buluşmalara sahne oldu. Almanya'nın Köln kentinde Kasım Şehitler Ayı dolayısı ile düzenlenen "Direnen Halklar Kazanacak" gecesine, 1000'i aşkın kişinin katıldığı Türk ve Kürt halklarının öncülerinin birlikteliğine dönüşürken, 78 Avrupa kentini dolaşan Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a Özgürlük Otobüsü, son turunu MLKP'nin düzenlediği "Direnen Halklar Kazanacak" gecesinde tamamladı. "Direnen Halklar Kazanacak" gecesi yazar Haluk Gerger, Ezilenlerin Sosyalist Partisi yöneticisi Özcan Anıl, MLKP temsilcisi Hüseyin Yeter'in katıldığı "Ortadoğu, Türkiye ve Kürdistan'daki siyasi gelişmeler ve görevler" konulu panelle başladı. Panelin ardından davul-zurna eşliğinde gecenin yapıldığı salona gelen Abdullah Öcalan'a Özgürlük Otobüsü katılımcıları yoğun alkış ve sloganlarla karşılandı. Katılımcılar adına yapılan konuşmada "zafer direnen halkların olacak" denildi.✪

Sosyalist yurtseverler devrim şehitlerini andı

Kasım Şehitler Ayı dolayısıyla sosyalist yurtseverler Kürdistan'ın birçok kentinde devrim şehitlerini anma etkinlikleri gerçekleştirdi, mezar ve şehit ailelerini ziyaret ederek kavganın değerlerine bağlılıklarını dile getirdiler.

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Amed İl Örgütü, parti binasında devrim şehitlerini anma etkinliği düzenledi. Anma, devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından sinevizyon gösterimi gerçekleştirilerek, şiir dinletisi verildi. Anmada, ESP MYK üyesi Fethiye Ok bir konuşma yaptı. Ok, içinden geçtiğimiz süreç dolayısı ile açlık grevlerine ve ölüm oruçlarına atıfta bulunarak herkesin en öne geçmesi gerektiğini söyledi. Ok, Kasım ayının anlam ve önemi üzerine konuşarak, şehitlerin hayatından öğrenmek gerektiğini dile getirdi. Şehitlerin isimlerini anarak, devrim mücadelesinin de kritik anlarda oynadıkları rollere atıfta bulundu. Ok, "Onları anmak, onları aşmaktır, feda ruhunu kuşanmaktır. Mücadelenin en önünde dövülebilmektir. Şehitleri anarken tüm genç devrimcileri ve yoldaşları feda ruhunu kuşanmaya, yaşam tarzımızı mücadelenin ihtiyaçlarına göre örgütlemeliyiz" dedi.

ESP, gerillaların ailelerini ziyaret etti

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Amed İl

Örgütü, Kürt özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenleri mezarları başında anarken, ayrıca ailelerini de ziyaret etti. Sosyalist yurtseverler, Mardinkapı, Şehitlik ve Yeniköy mezarlıklarında bulunan, 1991 yılında katledilen eski DEP Amed İl Başkanı Vedat Aydın, '82 zindan direnişinde ölüm orucunda yaşamını yitiren Ali Çiçek ve çeşitli tarihlerde yaşamını yitiren gerillaların mezarlarına karanfiller bıraktı. Mezarlarda yapılan bir dakikalık saygı duruşlarının ardından, ESP Amed İl Başkanı Ramazan Karakaya yaptığı konuşmada "Şehitlere devrim sözümüz var" dedi. ESP'liler ayrıca, Fırat Begün (Avaş Fırat) ve Mahmut Mintaş (Ağit Amed)'in ailelerini ziyaret etti. Ziyarete LÖB'lü öğrenciler de katıldı. Ailelere karanfil veren sosyalist yurtseverler adına ESP MYK üyesi Fethiye Ok bir konuşma yaptı. Ok, "Biz her Kasım ayında tüm şehitlerimizi anıyoruz. Kürdistan mücadelesinde şehit düşenleri de kendi şehitlerimiz olarak görüyoruz. Onlar yarınlarımız için hayatlarından vazgeçtiler, bizler de bir kez daha onların ideallerine bağlı kalacağımıza söz veriyoruz" dedi.

Dîlok'ta şehit mezarları ve şehit aileleri ziyaret edildi

Ezilenlerin Sosyalist Partisi Dîlok İl Örgütü bayram dolayısıyla devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşamını yitiren şehitlerin ailelerini

ve şehit mezarlarını ziyaret etti. 1992'de Kilis'te yaşamını yitiren Erdoğan Tatar'ın, bir çatışmada hain bir kurşunla yaşamını yitiren Hayri Aslan'ın ailelerini ziyaret eden sosyalist yurtseverler Hayri Aslan, Vakkas Dalkılıç ve 1979'da yaşamını yitiren Derviş Çoban'ın mezarı başında dünya devrim şehitleri şahsında saygı duruşunda bulunarak karanfil bıraktı. Sosyalist yurtseverler ayrıca bir anma etkinliği de düzenledi. Anma açılış konuşmasının ardından saygı duruşu ve "Güneşi İçenlerin Türküsü" adlı sinevizyon gösterimiyle devam etti. Özgürlük ve sosyalizm mücadelesinde yaşamını yitirenlerin yaşamlarının anlatıldığı etkinlikte ESP'liler, şehit ailelerini ziyaret ettiklerini söyledi. Anma yapılan konuşmaların ardından şiir ve müzik dinletisiyle sona erdi.

Meletî'de anma etkinliği

ESP Meletî İl Örgütü ise Mozaik Kültür Merkezi'nde bir etkinlik düzenledi. "Güneşi İçenlerin Türküsü" adlı sinevizyon gösteriminin yapıldığı etkinlikte, marşlar ve türküler söylendi. ESP Meletî İl Başkanı Ayhan Yener, "Şehitlerden öğrenmenin ve devralınan mirası geleceğe taşımanın sosyalistlerin omuzunda olduğunu" söyledi, "Tarihin bizden istediği görev şehitlerimize ve halklarımıza verdiğimiz devrim sözünü yerine getirmektir" dedi.✪

Erzîngan'da Alevilerin çadırına saldırı

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin Muharrem Orucu nedeniyle Erzîngan Dörtüol semtinde kurduğu çadıra bir grup faşist tarafından saldırı düzenlendi. Faşist grup, akşam saatlerinde şube yöneticilerinin ayrılmasının ardından çadıra giderek, dergi, kitap ve dernek flamalarını ateşe verdi. Yangın kısa sürede çevredekiler tarafından söndürüldü. PSAKD Şube Başkanı Salih Ürün, saldırının ardından karakola giderek, failer hakkında suç duyurusunda bulundu. PSAKD Erzîngan Şubesi, yaşanan saldırı ile ilgili olarak çadırın önünde bir basın açıklaması yaptı.✪

Dêrsim'de binler barajlara karşı yürüdü

Dêrsim Çevre Platformu'nun çağrısıyla düzenlenen mitingde binlerce Dêrsimli Seyit Rıza Meydanı'nda toplandı. Aralarında sosyalist yurtseverlerinde olduğu kitle sloganlarla Harçık Suyu üzerinde halen yapımı devam eden barajın bulunduğu İnönü Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Sık sık "Dêrsim'de baraj istemiyoruz", "Baraj yapma boşuna, yıkacağız başına", "Munzur onurdur, onuruna sahip çık" sloganlarını haykıran kitle, Erzincan - Dêrsim karayolunu da bir süre trafiğe kapattı. Konuşmalarla devam eden miting-

de tertip komitesi adına Haydar Çetinkaya, Belediye Başkanı Edibe Şahin ve Av. Barış Yıldırım söz alarak kitleye hitap etti. CHP milletvekili Kamer Genç ise Dêrsimliler tarafından protesto edildi. Konuşmasını yapmak için ses yayın aracının üzerine çıkmasının ardından kitle Kamer Genç'i yuhalamaya başladı. Büyüyen tepkinin ardından kitle Kamer Genç'in konuşmasını dinlemeyerek alanı terk etti. Yapılan konuşmalarda ülke genelinde DHF'ye yönelik gerçekleştirilen gözaltı ve tutuklama terörü kınanarak protesto edildi.✪

İşçi kanyyla sulanan üretim

Kapitalist dünya düzeninde üretimin sürekliliği esastır. Kapitalist sanayileşmede, teknolojinin gelişmesiyle devasa boyutlara ulaşan makineleşmeyle işçi emeği üretim içindeki yerini teknolojiyle paylaşmak hatta teknolojiyle yarışmak zorunda kaldı. Kapitalizm, üstün teknolojiye rağmen canlı emeğe muhtaç olduğu için, işçi emeğini en az ücretle nasıl üretime dönüştüreceğinin hesaplarını yaptı ve sonunda kapitalizmin imdadına taşeronluk sistemi yetişti. Taşeronluk sistemi, önce devletin üretim içerisindeki yerini özel sektöre vermesiyle başladı. Devlet sorumluluğu nedeniyle maliyeti yüksek olan işçi çalıştırılması, özel sektöre devredilerek patronların insafına bırakıldı. Her türlü haksızlığı ve yolsuzluğu, dizginsiz sömürüyü meşrulaştıran devlet, denetleme görevini de yerine getirmeyerek, işçinin sağlık, güvenlik ve çalışma haklarını kapitalistin insafına terk ederek bu işten sıyrıldı.

Sonrasında bu yetmedi, devletin yapması gereken işin ihalesini alan firma, işin esas yürütücüsü iken, aldığı ihaleden başka firmaya pay vererek, daha az maliyetle iş yaptırmaya başladı. Böylece önce devlet sonra esas firma sorumluluklarından kurtuldu. En son işi yapan firma ise bu hukuksuz ve insafsız çarkta işçilerin kanının son damlasına kadar çalıştırılmasına olanak sağlayan yasal düzenlemelerle birlikte karına kar katmaya başladı. Devlet, artık işçilerin hak ve hukuklarında yasal sorumluluk bakımından ulaşamayacak bir yerde duruyor. Bunu niye mi anlattık? Şunun için; bu ülkede günde ortalama dört işçi hayatını kaybediyor. İş kazaları denen ölümlerden kim sorumlu dersiniz? Hiç kimse!

Geçen ay Samsun'da bir iş cinayeti yaşandı. Eti Bakır Samsun İşletmesi'nde yaklaşık 300 ton ağırlığındaki amonyak tank kapağı monte edilirken işçilerin üzerine düştü. 5 işçi ölümler, 5'i ağır olmak üzere 15 işçi yaralandı. 24 Şubat 2012 'de ise Adana Gökdere Köprü HES barajı inşaatının derivasyon tüneli yapımı sırasında tünel çökmüş ve 10 işçi sulara kapılarak hayatını kaybetmişti, bu işçilerden 5'inin cesedi hala bulunabilmiş değil. Bu iki cinayet de Cengiz Holding'e bağlı taşeron Çelkon Firmasına ait işlerde yaşandı. Yine geçen yıl Afşin-Elbistan termik santralinde meydana gelen göçükte hayatını kaybeden 9 işçi hala toprağın altından çıkarılmış değil. İstanbul Davutpaşa'da iş hanındaki patlamada 17 işçi, Marmara Park AVM inşaat şantiyesindeki yangında 11 işçi, Ankara Ostim ve İvedik'te meydana gelen patlamalarda onlarca işçi, yine Bursa ve Zonguldak'ta ise meydana gelen maden göçüklerinde onlarca işçi yaşamını yitirdi.

Türkiye'de günde 172 'iş kazası' meydana geliyor ve bu kazalarda 4 işçi hayatını kaybediyor, 5'i ise sakat kalıyor. Verilere göre, 2000-2012 yılları arasında Türkiye'de toplamda 12 bin 686 işçi kazalarda hayatını kaybetti. Bir terörden bahsedilecekse eğer işte asıl terör budur. Kapitalist burjuvazi her gün karına kar katsın diye maden ocaklarına inen, inşaatlarda iskelede ölümlerle dans eden, kimyasallarla iç içe yaşayan işçiler bir bir ölmektedir. Katliam boyutlarına ulaşan ve adına kaza denen bu ölümler tam anlamıyla cinayettir. Taammüden işlenmiş, kasıtlı, bilinçli ve örgütlü işlenen bir cinayettir. Arada sadece bir fark var. Sorumlusu yoktur. Saniği yoktur. Cezalandırıcı yoktur.

Bütün bir devlet sistemi bunun üzerine kuruludur. Bugün, AKP iktidarı, ekonomik istikrardan, krizin teğet geçmesinden, ekonomik büyümeden söz ediyorsa, bu, taşeronluk sisteminin ve güvencesiz çalışmanın ürünüdür. Çünkü işçi maliyeti inanılmaz boyutlarda düşmüş ve karlar da o derecede yükselmiştir. AKP de kendisinden öncekiler gibi, çıkardığı iş yasalarıyla işçi ve emekçilerin sendikal ve ekonomik haklarını tırpanlayarak, hak gasplarını yasalarla koruyarak, işçileri güvencesiz, sendikasız bir çalışma ortamına mahkûm etmiştir. Kısacası işgücü dizginsiz bir sömürü, tepeden tırnağa güvencesizlik ve barbarlık koşullarında pazara sürülmektedir.

Bu katliam gibi iş cinayetlerinin sorumluları cezalandırılmadığı gibi, suç işçilerin üzerine atılarak ölenler suçlu gösterilmektedir. Madenlerde ölen işçiler için 'güzel öldüler' diyebilen bir Çalışma Bakanı varken bunun tersini beklemek zaten doğru olmaz.

Devletin işçiler lehine çıkardığını iddia ettiği yasaların uygulanmasında, işyerlerinin denetlenmesi ve yaptırımların yerine getirilmesinde gösterdiği tutum, işverene sınırsız sömürü alanı yaratmaktadır. İşçi sağlığı ve güvenliği, tersanelerde, maden ocaklarında, inşaatlarda, fabrikalarda yaşanan katliam gibi iş cinayetlerinde hangi yönde uygulandığını da açıkça göstermektedir.

İşçi ve emekçiler iş cinayetlerine karşı her yönüne başvurarak, çözümünü yaratmalıdır. Artık katliam boyutuna ulaşan iş cinayetlerine karşı genel grev genel direniş de dahil direniş biçimleri geliştirilmeli, sorumluların cezalandırılması ve işçi sağlığı ve güvenliği için gerçek çözümler üretilmesi talep edilerek, işçilerin birleşik mücadelesi örgütlenmelidir. Kısacası çözüm patronların insaflarında değil, kendi ellerimizdedir.☺

Kamu emekçileri soruşturma kışkıracında

Kamu emekçileri üzerindeki baskılar bitmek bilmiyor. Sendikal faaliyetlerinden dolayı haklarında yürütülen soruşturmalar ve verilen cezalarla kamu emekçileri yıldırılmaya ve mücadeleleri geriletmeye çalışılıyor. Baskı ve soruşturmalar tüm emekçileri, özellikle de Kürt emekçileri hedeflediğini ayrıca belirtmek gerekiyor. Son zamanlarda Alo 147 Milli Eğitim Bakanlığı İletişim Merkezi (MEBİM)'nin açılmasıyla beraber baskı ve soruşturmalar farklı bir boyut kazandı. Alo 147'ye gelen ihbarlar gerekçe gösterilerek emekçiler alenen fişleniyor. Bakanlık, Alo 147 iletişim merkezinin kuruluş amaçlarını şöyle sıralıyor: "1 Mart 2012 tarihinde Van-Erciş'te hizmete giren İletişim Merkezimiz; Bakanlığımızın görev ve sorumluluklarıyla ilgili her türlü, Talep, Şikâyet, Görüş-Öneri, İhbar, Bilgi edinme sorularınızı etkin ve hızlı bir biçimde çözüme kavuşturabilmek amacıyla kurulmuştur." İş kollarında yaşanan sorunların kaynağının ekonomik toplumsal sistem değil de çalışanlardır anlayışının ürünüdür, Alo 147.

Şu ana kadar ortaya çıkan tablo alo 147'nin bir ihbar hattı olduğu ve kamu emekçileri üzerindeki baskıları yoğunlaştırmayı amaçladığını gösteriyor. Bakanlık baskı ve soruşturmalara meşru bir zemin, bir kılıf oluşturmuştur ve emekçilere de 'biz sadece gelen ihbarları değerlendiriyoruz' demektedir. Nitekim "kaynağı belli olmayan bir yerden bilgi geldi" denilerek öğretmenler hakkında bakanlık müfettişleri tarafından bir fişleme faaliyeti yürütülüyor. Fişlenen öğretmenlerin tamamı Eğitim-Sen üyesi ve Kürt öğretmenler. Fişleme yapılırken öğretmenle ilgili sorular aynı iş yerinde çalışan ve daha çok Türk kökenli öğretmenlere soruluyor. Soruların bazıları şöyle; "Bu kişinin PKK üyesi olduğunu biliyor musunuz?", "Bu kişi okulda televizyon seyrederken şehit ve terörist cenazelerine nasıl tepki veriyor?", "Dine hakaret ediyor mu?", "Öğrencileri eylemlere yönlendiriyor mu?" vb. Bu soruların yöneltildiği öğretmenlere konu ile ilgili kimseyle konuşmalarını telkin ediliyor. Bakanlığın bu soruları Türk kökenli öğretmenlere yönelmesi ayrıca düşündürücüdür. Okullarda güven ortamını yok eden, çalışma barışını bozan ve muhbirliği dayatan bu uygulama halkların eşitliğine ve kardeşliğine inanan Türk emekçilere hakarettir, kardeşliğin dinamitlenmesidir. Buradan Türk emekçilere açık çağrımızdır, size dayatılan ispiyonculuktur, reddedin.

Hatırlanacağı üzere, Kürt halkının 30 Ekim tarihinde ortaya koyduğu topyekün direnişten sonra Diyarbakır Valisi "KCK içerisinde faaliyet yürüten öğretmenler tespit ettik. Bunlarla ilgili gerekli tahkikat yapılıyor" demişti. Açığa çıkan soruşturma terörünün valinin açıklamalarından sonra yaşanması düşündürücüdür. Nitekim valinin açıklamalarından sonra basın yayın kuruluşlarında "KCK'li öğretmen" haberleri çoğaldı. Yani sendikal haklarını kullanarak mücadele eden emekçiler açıkça hedef gösterildi. Önümüzdeki günlerde konu ile ilgili bir açıklama da Başbakan'dan gelirse hiç şaşmamak gerekir.

Alo 147'ye benzer biçimde Sağlık Bakanlığı bünyesinde de Alo 184 SABİM (Sağlık Bakanlığı İletişim Başkanlığı) adıyla bir 'ihbar hattı' kuruldu. Hatırlanacaktır, kısa süre önce SABİM'e gelen bir ihbar üzerine hakkında soruşturma başlatılan bir doktor intihar ederek yaşamına son vermişti. Bu, esasen cinayettir. Sorumlusu da bu uygulamaları gündeme getiren hükümettir.

AKP iktidarının emekçilere dönük baskı ve soruşturma terörünü, emekçiler, mücadele kardeşliğini büyütürken, birleşik ve direngen bir emek hareketi geliştirerek, fiili meşru mücadele hattında derinleşerek geriletebilirler.☺

KADIN İRADESİYLE ÖZGÜRLEŞMEYE...

'Cins bilinciyle aydınlanıyor, kadın devrimi ile özgürleşiyor, siyasetin merkezine yürüyoruz' şiarıyla yola çıkan Sosyalist Kadın Meclisleri 2. Olağan Genel Kurultayı'nı topladı.

Sosyalist Kadın Meclisleri geride bırakılan dönemde cins bilincini edinmede ve kadın devriminde iddialı adımlar attı. 'Mutfakları terk ediyoruz' kampanyası ile geleneksel kadınlığı üreten her türlü alanı terk eden sosyalist kadınlar, ses ver şiddeti durdur kampanyası ile önemli bir kitle çalışması sergiledi. Gerek parti içindeki erkek egemen algıyla mücadelede gerekse öğretilmiş kadınlıkla mücadelede atılan cesur adımların kadın devrimde mütevazı ama ciddi adımlar olduğu kesin. 'Kadın iradesiyle özgürleşmeye' şiarı ile gerçekleştirilen 2. Olağan Kongresi'ni, hem yeni bir sürecin başlangıcı hem de geçmiş dönemin eksik yönlerini saptamak ve daha sağlam yol almanın başlangıcı olarak tanımlayan SKM; birleşik mücadelenin önemine vurgu yaptı.

Örgütlü saldırıya karşı örgütlü ve birleşik mücadele

Kadın, erkek egemen kapitalist sistem tarafından çok yönlü bir sömürüye maruz kalıyor. Ev emekçisi kadın, işçi kadın, Kürt kadını vb. ayrı ayrı erkek egemen sömürgeci kapitalist sistem tarafından sömürülüyor. Kadının emeğini görmezden gelen, kadının bedeni üzerinde söz sahibi olduğunu iddia eden ve kadını çifte sömürüye maruz bırakan bu sistem tüm bunları yaparken kadınların ve kadın örgütlerinin tek tek ve parçalı mücadelesini kendi lehine çeviriyor. Bugün birleşik kadın mücadelesini geliştirmek kadın özgürlük mücadelesi

bakımından ve Sosyalist Kadın Meclisleri bakımından en önemli görev olmaya devam ediyor. Kuşkusuz ki kadın özgürlük mücadelesi de bir yerden başka bir yere geldi. Deneyimler biriktirdi ve kısmi kazanımlar elde etti. Gerek kadın cinayetlerinin sınırlı da olsa erkeğin ceza alması ile sonuçlanması gerekse kürtajı yasaklayan yasada geri adım atılması kadınların örgütlü ve birleşik mücadelesi ile olmuştur. Erkek egemen kapitalist sistemin örgütlü saldırıları ve sömürsünün ancak örgütlü ve birleşik mücadele ile sonlandırılacağına bilincinde olan Sosyalist Kadın Meclisleri gelecek dönemde birleşik mücadeleyi yükseltmeyi önüne hedef olarak koymuştur.

SKM yüzünü işçi ve emekçi kadınlara dönmeli

Geçen iki yılda iç aydınlatma sürecini tamamlayan ve yeni bir eşiğe gelen sosyalist kadınlar yeni dönemde Sosyalist Kadın Meclislerinin kitesini oluşturma görevi ile karşı karşıya. SKM kadın devrimi iddiası ile yola çıktı ve biliyoruz ki; kadın devrimi, kadın kitlelerinin eseri olacaktır. Sosyalist kadınlar toplumun yarısı olan kadınları kadın devrimine seferber etmek için yüzünü işçi emekçi kadınlara dönmeli. Sendikadaki, fabrikadaki ve dört duvar arasındaki kadınların talepleri ile politika yapmalı ve kadınları örgütlü mücadeleye katmalıdır. İşçi ve emekçi kadınlarla buluşmanın onlarla birlikte politika yapmanın en uygun aracı olan sendikalarda var olmalı ve alanlara yönelik dönemsel hedeflerle siyaset yapmalıdır. Yıllardır Kürdistan'da süren kirlî savaşın

faturasını en fazla kadınlar ödedi ve ödemeye devam ediyor. SKM bugün önündeki en önemli görev yeni kadrolar kazanmaktır. Yerelleşmektir. Geniş emekçi kadınlarla buluşmaktır. Onların sorunlarına dokunmaktır, çözüm üretmektir. Bütün bunları başarmak için de vakit kaybetmeksizin SKM'leri işlevlendirmek ve her yerelde var olan kadınları bir araya getirip kolektif bir işleyişe kavuşturmak-tır.

Kadın iradesi ile siyasetin merkezine yürüyüş

Sosyalist Kadın Meclisleri siyasette, alanlarda, teoride, politikada ve yaşamın her alanında kadın aklı ve kadın iradesi ile düşünmeli ve politika yapmalı, kadın iradesi ile özgürleşmelidir. Bunun için parti içinde hakim kıldığı kadın iradesini günlük politika yapmada ve kadın kitlelerine gitmede de göstermelidir. Kadınlar yaşamın her alanında olduğu gibi siyasette de irade sahibi olmalı ve erkeğin egemenliği altında olan her alana dair sözünü söylemeli ve pratiğe geçirmelidir.

Sosyalist kadınlar 2. Kongre'den aldığı güçle, daha kararlı ve daha emin adımlarla yürümeli ve yüzünü kitlelere dönmelidir. Teoride daha fazla derinleşmeye, hayatın mutfaklarını terk etmeye, kadın aklı ve kadın iradesiyle siyaset yapmaya devam etmeliyiz. Partinin yarısı fikrini asla aklımızda çıkarmamalıyız. Bütün parti kuvvetlerimizi, SKM'leri kurmak ve kadınları SKM'de örgütlemeye seferber etmek için, ilkin sosyalist kadınlar bir adım öne atılmalı cins bilincini ve kadın iradesini kuşanmalıdır.☺

SKM Kongresi'nde birleşik mücadele vurgusu

ESP/ Sosyalist Kadın Meclisleri, 2. Olağan Genel Kurulu'nu topladı. Altunizade'deki Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi'nde yapılan kongreye, ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, SKM Sözcüsü Birsen Kaya ve Türkiye ve Kürdistan'dan SKM'lilerin yanı sıra, yaşamını yitiren devrimciler ile politik tutukluların yakınları Elif Akyol, Fatma İltmeç, Gülşah Tağaç, HDK Kadın Meclisleri'den Yıldız İmrek, Tekstil Sen'den İlkay Oflaz, EMEP, EHP, SDP ve SYK'den kadınlar ile direnişteki Roseteks işçileri de katıldı. Kongrenin yapıldığı salona, "Yaşasın devrim yaşasın sosyalizm", "Kadınlar barış istiyor", "Cins bilinciyle aydınlanıyor, kadın devrimiyle özgürleşiyor, siyasetin merkezine yürüyoruz", "Cinsel sınıfsal ulusal sömürüye son" yazılı pankartlar asıldı. Yasemin Çiftçi ve Mirabel kardeşler başta olmak üzere kadın özgürlük mücadelesinde yaşamını yitiren tüm kadınlar adına saygı duruşu yapıldı. Kongrenin başında Özgür Genç Kadınlar salona "Özgür Genç Kadın" yazılı pankart ve "Genç kadınlar örgütlü mücadeleye", "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm" sloganlarıyla girdi.

Açılış konuşmasını yapan SKM Sözcüsü Birsen Kaya, kongrenin "kadın iradesiyle özgürleşmeye" şiarıyla toplandığını hatırlatarak, kadınların birleşik mücadelesinin özgürlüğün yolunu açacağını söyledi. Birleşik mücadelenin olmazsa olmaz bir zorunluluk olduğunu ifade eden Kaya, "Sadece kendi topraklarımızda değil dünyada, Kürdistan'da devrimin ve değişimin tohumlarını ekmeye çalışıyoruz" dedi.

SKM Kürdistan Meclisi'nden Makbule Karakaya, kongreyi Kürtçe selamladı.

ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ da yaptığı konuşmada "Kadın kitlelerini gücünü görerek ve bundan ilham alarak ilerledik" dedi. Kadın devriminin her gün yeni zeminlerde, yeni zamanlarda, yeni yerler ve olaylarda görüldüğünü söyleyen Yüksekdağ, "Kadın devrimi denilen ideal yaşayan, gelişen, dinamik bir durumdur. Türkiye ve Kürdistan'da artık kendisini ortaya koymuş politik bir kitle kadın hareketi söz konu-

sudur" dedi. Yüksekdağ, Kürt kadınlarının mücadelesine dikkat çekti, birleşik kadın mücadelesinin daha ileriye taşınması gerektiğini söyledi.

Roseteks işçilerinden Meral Özyürek, "Direniş sürecinde şunu gördük; direnenlerin hepsi kazanamayabiliyor ama kazananların hepsi direnenlerdir" diye konuştu

Kangal Dernekleri Federasyonu Kadın Korosu da kongreye ezgileriyle katıldı.

Şehit yakınlarından Elif Akyol ile Gülşah Tağaç da kongreyi selamladı. Gebze M Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan SKM MYK üyesi Hülya Gerçek, Amed'de tutuklu bulunan SKM'li Sevda Çağdaş, Bakırköy Hapishanesi'nde tutuklu bulunan politik kadınlar mesajları ile kongreyi selamladılar.

Kongreye sunulan önerge ile kadın örgütleri ile birlikte, kadına dönük şiddet ve kadın cinayetlerine karşı mücadelenin devam ettirilmesi, kadın cinayeti davalarının takip edilmesi kararı alındı. SKM, füze kalkanı, Patriot füze sistemi, savaş ve savaş bütçesine karşı da kampanya kararı alırken, 8 Mart öncesi kadın grevi örgütlenmesi ve ev içi emeğin ücretlendirilmesi kampanyasının hayata geçirilmesine karar verildi. 36 kişilik Genel Meclis üyelerinin seçilmesi ile sona erdi.☺

AKP düzeni: Sömürgecilik, yayılmacılık, emperyalizm işbirlikçiliği...

Batı Kürdistan'ın bölgesel özerklik statüsü kazanması, doğrudan halkımızın bölgesel bir kazanımı olarak, Kürt sorununun çözümünde ikinci bir işaret fişegi olma özelliği taşımaktadır. Bu durum haliyle sömürgeciliği ürkütmektedir. Türk burjuva devleti emperyalistlerin çıkarları uğruna Suriye'deki gelişmelere müdahil olurken, müdahale gücü olarak konumlanırken, onun esas amacı da Rojava'ya müdahale etmektir. "Irak'ta yoktuk, Suriye'de varız" diyen Dışişleri Bakanı'nın açıklaması tam da bunu ifade etmektedir. Güney Kürdistan sürecine müdahil olamamanın acısını Suriye'den çıkarma gayreti söz konusudur.

'Sıfır sorun'dan sıfır dostluğa!

Sömürgeci faşist rejim, hemen hemen kurulduğu günden beridir komşu ülkelere karşı hep yayılmacı bir politika, saldırgan bir amaç güdererek kendini var etmeye çalıştı. Sorunlu komşuluk ilişkilerinde, düşmanlık besleyen bir yerde durmak bir yana, hep tarihi tersten okuyarak ya da okutarak, düşmanca yaklaşımlar içinde oldu. Kimini denize dökmekle övündü, kimisini 'gâvur' ilan etti. Kimini toprağında gözü olmakla suçladı, kimini de fesatçılıkla. Herkes için bir şeyler söyledi. Bundandır ki; 'Türkün Türk'ten başka dostu yoktur', 'bir Türk dünyaya bedeldir' denildi hep. Kardeş Türk halkına, işçi ve emekçisine hakaret edercesine, ırkçı milliyetçilik aşılana, şovenizm zehri içirmeye çalışıldı.

İşgalci, yayılmacı bir politikanın ve pratiğin ürünü olarak 500 yıllık Osmanlı egemenliğinin halklara yaşattığı zulüm ve gerçekleştirdiği yağmayla övüldü, yeni egemenlik alanlarını genişletmek isteği hep kamçılandı. Balkanlarla, Ortadoğu'yla ilişkilerde 500 yıllık "kadim dostluktan" söz edilir hep. 500 yıllık 'dostluktan' kasıt hep Osmanlı'nın devletler ve halklar üzerindeki egemenliği ve imtiyazları oldu. Bunun için Osmanlı devlet geleneğinin devamı olarak kendini idame ettiren Cumhuriyet tarihi de inkâr, çarpıtma, imha ve yayılmacılık üzerine inşa edilmeye çalışıldı. Musul-Kerkük sorunu 1920'lerden beri hep ukde olarak durur, ne zaman sınırlara katılacak diye. Hatay 1938'de sınırlara dahil edildi resmen. Kıbrıs kuruluşundan beridir "yavru vatan" görüldü yine bu hesaptadır. Ermenilere yaşatılan soykırım, gayri Müslimlerin sürgün edilmesi, mallarına el konularak Türk sermaye birikiminin yaratılması, zorla insanların vicdanlarının teslim alınması, inançlarından vazgeçmeye zorlanması, ezilen inançların ve etnik kimliklerin hep eşit yurttaşlık haklarından yoksun bırakılması ve halkımıza yönelik inkar ve imha politikaları, hep bu nedenledir.

Jeopolitik konum önemi artırır, usaklık baki kalır!

Türkiye jeopolitik olarak önemli bir yerde durmaktadır.

Emperyalistlerin Balkanlardan Ortadoğu'ya, yakın uzak Asya'ya açılımında tam bir köprü yerde durmaktadır. Özellikle son 60 yılın bölgede emperyalist yayılmacılık ve hegemonya alanları bakımından yeri tartışılmazdır Türkiye'nin. Türkiye'ye verilen rol, biçilen misyon bölgede jandarmalık, tetikçilik, emperyalistlerin yüksek çıkarlarını koruma ve güvenliğini sağlamaktır. 1950 yılında NATO'ya girişle başlayan bu aktif süreç en

yetistiren emperyalistlerin de açık gizli desteğiyle Türk devleti ve AKP iktidarındır.

Türk devleti geleneksel tavrıyla birlikte, AKP iktidarıyla bölgede daha aktif bir yayılmacı politika izliyor. Bölgesel bir güç olma isteği, yeniden şekillendirilmek istenen bölgedeki pastadan pay alma hevesi, yayılmacı güçlerin iştahını kabartmaktadır. Öte yandan kendi içinde çözemediği sorunların üzerinden de atlamasına hizmet edeceğini öngörerek, içerde ve dışarıda savaş politikasında derinleşmektedir. İçerde halkımıza

yönelik savaş politikası, işçi sınıfı ve emekçilere yönelik de ekonomik yıkım politikaları, dışarıda da Suriye'ye karşı kamçılanan savaş isteğiyle örtüşüyor.

Sömürgeciliğin Irak dersleri: Kürtlere statüsüzlük!

Suriye'de savaş kışkırtıcılığında her tür yol ve aracı kullanmaya çalışıyor. Elbette bunun birçok nedeni var kendi içinde. Ama en nihayetinde Suriye'ye saldırganlaşmasında, yayılmacı bir savaş kışkırtıcılığında birkaç neden önde durmaktadır. Bunlardan ilki, Batı Kürdistan halkımızın

son Afganistan işgaline asker göndermekle sürdü. Kore'ye ABD çıkarları için asker gönderme ve Kore halkına karşı savaşa tutuşmak bu rolün gereği idi. Bugün de yine emperyalistlerin bölge çıkarları ve bölgedeki egemenlik alanlarının güvenliği, yeni hegemonik alanların yaratılmasında yeni misyonlar yükleniyor, yeni roller veriliyor Türk burjuva devletine. Kürecik'e yeni füze rampalarının kurulması, Patriot füzelerinin yerleştirilmesi bunun gereği. Libya'ya emperyalist müdahale sürecinde NATO'nun savaş kurmay üssünün İzmir'e konuşlandırılması ve Libya gerici muhaliflerine askeri ve maddi desteğin doğrudan Dışişleri Bakanlığı tarafından götürülüp verilmesi bunu daha açık göstermektedir. Yine, gerici Suriye muhalefetinin örgütlenmesi, silahlandırılması ve Türkiye'yi eğitim üssü olarak değerlendirmesi de keza işbirlikçi rolün gereği. Bugün tüm dünya biliyor ki; Hür Suriye Ordusu'nu (HSO) kuran, eğiten ve

neredeyse 100 yıl sonra bir statü kazanmasıdır. Batı halkımızın kendi kaderlerini belirleme konusunda ciddi bir adım atarak özerklik ilan etmeleri, sömürgeci Türk burjuva devletini ve devlet partisine dönüşmede epey yol kat eden AKP iktidarını Suriye'ye karşı daha saldırgan ve kışkırtıcı hatta konumlandırdı. Bunu kabullenmemekte, hazımsızlık yaşamaktadır. Çünkü Batı Kürdistan'ın bölgesel özerklik statüsü kazanması, doğrudan halkımızın bölgesel bir kazanımı olarak, Kürt sorununun çözümünde ikinci bir işaret fişegi olma özelliği taşımaktadır. Türk burjuva devleti emperyalistlerin çıkarları uğruna Suriye'deki gelişmelere müdahil olurken, müdahale gücü olarak konumlanırken, onun esas amacı da Rojava'ya müdahale etmektir. "Irak'ta yoktuk, Suriye'de varız" diyen Dışişleri Bakanı'nın açıklaması tam da bunu ifade etmektedir. Güney Kürdistan sürecine

müdahil olamamanın acısını Suriye'den çıkarma gayreti söz konusudur. Yine Suriye'deki gelişmeler için daha en başında "Suriye bizim iç sorunumuzdur" diyen Başbakan'ın söylemi de bunu kapsamaktadır aynı zamanda. Buradan kendi nüfuz alanını genişletmek, yayılcı politikasını hayata geçirmek isteminden başka bir şey değildir.

Buna karşı emperyalistler Türk devletinin bölge sınırında tampon bölge oluşturma, doğrudan işgal gibi hamlelerine şimdilik çok sıcak bakmadıkları için, durumu idare eden bir tavır içinde durmaktadırlar. Türk devletinin girişimlerini kontrollerinde tutmaktadır. Onların kısa erimdeki amacı da üçüncü bir olasılık üzerinden, Esad diktatörlüğünü yıpratmak, güçten düşürmek, bir saray darbesinin zeminini oluşturmaktır. Türk devletinin özellikle sınır boylarındaki kışkırtıcı girişimlerini, Suriye'ye giden uçakları indirip kontrollerden geçirme, hava sahasını ihlal etme, sınırdan kimi nokta operasyonlar yapma pratiklerini bu amaçlı kullanmak istemektedirler. Suriye'ye başka bir ülke üzerinden müdahale etmek söz konusu olduğunda emperyalistlerin en sadık tetikçileri İsrail'dir, o da bölgede antipatisi olan bir devlettir. İstedikleri sonucu onun üzerinden bugün için alamayacaklarını düşünmektedirler. Bu nedenle Türkiye atına oynamaktadırlar.

İkinci bir neden ise, bölgede emperyalistlerin demir yumruğu İsrail'in güvenliğinin korunmasıdır. Emperyalistler, ABD emperyalistleri bölgede Türkiye üzerinden yıpranan ve teşhir olan İsrail'in güvenliğini güvenceye almak istemektedir. "One minute" türü çıkışlara, "Mavi Marmara" gibi krizlere karşın Türk burjuva devletinin İsrail ile askeri ve diplomatik ilişkileri hep korunmuştur. Bu konuda ekranlarda ve meydanlarda Başbakan Tayip kükrese de özünde bir değişiklik olmamıştır. Tam aksine İsrail ile Hamas arasında kimi uzlaşmaları sağlanmasında Türkiye doğrudan rol oynamıştır. AKP iktidarı bu konuda kendisine verilen rolü oynamaktadır. Başka bir şey değil.

Emperyalistlerin bir başka hedefi de

Suriye üzerinden İran'ı vurmaktır. Suriye'den sonra hedefte ve sıradaki vurulması muhtemel güç İran'dır. Gerek Kürecik'e füze kalkanlarının yerleştirilmesi, gerekse de Patriot füzelerinin konuşlandırılmasının hedefinde Suriye kadar İran da vardır. Halklara savaş ve işgalci girişimlerin yönetim ve saldırı üssü Türkiye olacaktır. Dışişleri Bakanı Davutoğlu "tetik bizde olacak" diye açıklama yaptı. Halklara açılacak savaşta, kullanılacak silahın tetiğini çeken olmakla övünen bir devlet gerçeğiyle karşı karşıyayız. Halklara ölüm diyen, ölüm kusan silahlara ev sahipliği yapmak yetmiyor, bir de doğrudan kullanan olmakla övünüyor.

Halklara savaş ve işgalci girişimlerin yönetim ve saldırı üssü Türkiye olacaktır. Dışişleri Bakanı Davutoğlu "tetik bizde olacak" diye açıklama yaptı. Halklara açılacak savaşta, kullanılacak silahın tetiğini çeken olmakla övünen bir devlet gerçeğiyle karşı karşıyayız. Halklara ölüm diyen, ölüm kusan silahlara ev sahipliği yapmak yetmiyor, bir de doğrudan kullanan olmakla övünüyor. Bölgede emperyalistlerin tetikçiliğinin üstlenildiğinin açık bir itirafı bundan daha iyi açıklanamaz.

Bölgede emperyalistlerin tetikçiliğinin üstlenildiğinin açık bir itirafı bundan daha iyi açıklanamaz. Bunu başkaları söylese kıyamet kopar, AKP iktidarı ise bununla övünüyor. "Allah Allah, Allahu Ekber, Ya Allah Bismillah" nidalarıyla Müslümanları, insanları öldürmeye gitmek hangi ilahi adaletin, hangi ilahi niyetin işi olabilir? Olsa olsa bu emperyalistlerin, işbirlikçiliğinin çıkarları ve onlarla kurduğu ilişkilerin gereği olduğu gerçeğini ifade eder. Yine de bu tetikçilik meselesinde şunu belirtmeliyiz ki; emperyalistler tetiği işbirlikçilerine bırakmayacak denli sağlamcıdırlar. NATO Kara Komutanlığı'nın başına getirilen Korgeneral Frederick Ben Hodges, "tetik bizde olacak"

diyerek hem bunu doğruladı, hem de tartışmalara son noktayı koydu. 'Tetik' heveslerine duyurulur!

Halkların boğazlaşmasına karşı halkların barışı

AKP Hükümeti'nin bu icraatlarının anlamı; halkları, işçi sınıfı ve ezilen emekçileri emperyalistlerin ve uşaklarının çıkarları için savaşa sürmek, hedef yapmaktır. Savaş alanına girmektir. Bunda halkların çıkarı yoktur. Bunda en çok zararı, yaşamların yitmesi, zamlar, yokluk ve yoksulluk, vergi ve işsizlik olarak işçiler, emekçiler, ezilenler çekecekler. Fatura emekçi halka çıkarılacaktır. Halkların barışı kanatılacak, halkların kardeşliği yaralanacaktır. İçerde ve dışarıda savaşa hayır demek bunun için önemli ve anlamlıdır. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin savaş kışkırtıcılığına, yayılcı saldırganlıklarına, savaşa ve zamlara, katliamlara karşı durularak bu oyun bozulabilir. İşçi ve emekçiler, ezilenler savaşa karşı durarak savaşı durdurabilirler. Onları yöneten bu perspektif olmalıdır. Savaşa karşı çıkmak önemli, ama savaşı durdurmak için örgütlenmek ve mücadele etmek daha da önemli ve anlamlıdır. Bilinmeli ki, bölgede, Türkiye ve Kürdistan'da barış için mücadelenin görev ve sorumluluğu gerçek anlamda savaşa karşı mücadele, halkların barışı ve kardeşliği için mücadeleden geçer. Özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi olma-

dan bölgedeki savaş tehlikesi, savaş kışkırtıcılığı engellenemez. Emperyalistlerin gücü kadri mutlak değildir. Yenilmez asla değildir. Tarihin deneyleri ve dersleri bunu birçok kez göstermiş, direnen halklar kazanmıştır. Halkların birleşik gücü ve iradesi emperyalistlerin oyunlarını bozduğu gibi, onların iradesini de kırmıştır. Vietnam geride kalan bir tarihi deney ve derstir. Afganistan ve Irak'taki halkların anti işgalci mücadeleleri keza bunu göstermektedir.

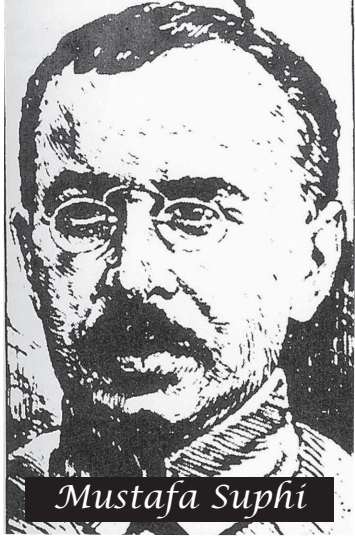
Unutulmaması gereken bir başka nokta, Suriye'deki bugün geliştirilen gerici iç savaş kışkırtıcılığına karşı çıkarken, Esad diktatörlüğünü savunur bir çizgiye düşmemek, oraya kaymamak gerekir.

Bugün bu çizgiye doğru eğilimler devrimci saflarda yanlış olarak gelişmektedir. Esad bir devrimci değil, Esad yönetimi demokratik değil, halkı üzerinde bir gerici diktatörlük uygulamaktadır. Bunun en somut örneği halkımızın yıllardır yaşadığı statüsüzlükleridir. Nihayetinde Qamişlo, Esad gericiğinin çıplak bir yüzüdür. Bunu gözden kaçırmamak gerekir.

Sonuç olarak coğrafyamızın; bölge halkları için bir savaş üssü olmasına, savaşın komuta merkezi olmasına, halkları vuran, onlara tetik çeken bir yerde olmasına karşı bölge halklarıyla birlikte, Türkiye ve Kürdistan halkları olarak birleşik mücadeleyi yükseltmek gerekir.✪

“Bizim caddelerimizde de bayram olacak!”

Kasım'dan Aralık'a evrildi zaman. Görevlerimizde, sorumluluklarımızda, verilen sözlerimizde, alınan kararlarımızda, yürürken, koşarken adım adım, düşünürken, konuşurken, hayatın soluğunu duyumsarken yaşamın her alanında, uyarıların, öğrenmelerin zamanındayız. Anmanın anılarıyla yolculuklarda, anıları anımsatmanın zamanlarındayız. Zorlu süreçlerden geçiyoruz. Yolu yok öğrenilecek, yolu yok yürünecek zorlu dönemler. Bağışlamak yok geriye çeken ne varsa. Zor zamanların yolculuklarındayız. Direnç kaynağımız, yoldaşının başını omzuna koyup da göğsünde taşıyan dostlukların gücüdür, varılacak yere varılmak için çıkılan bu yolda.

Mustafa Suphî

lük kaldırım taşlarının altındadır” demişti. Doğru, özgürlük kaldırım taşlarının altında, iktidar ise üretinlerin şalterleri indirmesinin örgütlü gücündedir. İddiaları iddialarımız olanların tutmayarak yasını, üretimin gücüyle sokağın gücünü birleştirmeyi başardığımız an, şairin dediği gibi, “Daha bizim yaşımızda insanlar ölecek” ama “Bizim sokaklarımızda da bayram olacak”

Ölüm kol geziyor memleketin dört bir yanında. Kışlada olsun, dağda olsun, mahpusta olsun, insanlar ölüyor

gencecik. İnsanlığa kıyılıyor. F Tipinden İmralı'ya mahpushanelerde insanlık tecritte tutuluyor. İçerde dışarıda tecrit hâkim kılınmak istenirken insanlığa, içerde dışarıda inkar, imha, yağma ve talanla yayılmacılık için savaşa duruluyor. Sömürücü egemen güçlerin açgözlülüğü uğruna kirli savaşta yitirdiklerimiz yetmezmiş gibi, yeni ölümler damgasını vursun isteniyor gül tenli bedenlere. Uyarıyor ölümlerimiz. “Anılara göz kapamayın” diye uyarıyor. Görecek ve yaşanacak mutlu, umutlu ve güzel günler için Clara Zetkin “Hayatın olduğu her yerde savaşmak istiyorum” demişti. Bir devrimciyi devrimci yapan, yoldaş devrimci kılan işte bu özelliktir. Öğrenmek ve öğretmek için kulağımıza küpe olmalı.

İşçi sınıfının mücadelelerle kazandığı birçok haklar olduğu gibi, kıdem tazminatı hakkı gasp ediliyor. Söz, eylem ve örgütlenme hakkı zapturapt altına alınıyor. Sendikasızluk dayatılıyor. Eğitimden sağlığa katkı payı adına yeni yeni harçlar dayatılıyor. Doğayı tahrip eden, çevreyi kirleten, insan sağlığını tehdit eden baz istasyonları, hidro elektrik santralleri, barajlar yaygınlaştırılıyor. Kapitalizm her adımda gölgesini satamadığı

ağacı kesiyor. Efendilerin rahatı, huzuru, büyük büyük çıkarları ve güvenliği için topraklarımız savaş üssüne dönüştürülüyor. Füze kalkanları yetmedi, Patriot füzeleri yerleştiriliyor şimdi. Hem de övünülerek, “Tetiği bizde olacak” denilerek. Tetiği çekecek olan, başka tetiklerin de hedefi olması demektir. Öldürülen ve ölen halklar olacak, akan halkların kanı, kanayan halkların kardeşliği, barışı olacak.

Bu yüzden zulüm kol geziyor memlekette. Vekiller hapis, belediye başkanları hapis, avukatlar, yazarlar, gazeteciler hapis. Kürt halkının

vekillerinin, “düz ovada siyaset” yapanların enselerinde dokunulmazlık fezlekesi sallandırılıyor.

Tüm bunlara karşı mücadele Mustafa Suphiler, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mazlum Doğan, Hasan Basri Temizalp, İlker Akman, Münir Dişkaya, Ahmet Muharrem Çiçek, Ökkeş Karayığit, Yücel Hazar, Halil Suma, Cennet Değirmenci, Ayçe İdil Erkmek, Hasan Kılıç, Kazım Çelik, İhsan Engül, Ali Ekber Yürek, Mehmet Hayri Durmuş, Kemal Pir, Meral Yakar, Eyüp Akurt, Cuma Özarlan, Fevzi Bozgeyik, Hayri Aslan, Erdoğan Tatar, Şahin Aydın, Selma Kayabaş, Remzi Basalak, Hasan Aydın, Ekrem İnelaş, Sait Ateş, Şengül Boran, Erdener Beğen, Kutsiye Bozoklar ve Süleyman Yeter gibi ve daha adlarını buraya yazamadığımız devrim ve sosyalizm şehitlerinin kararlılığından, dava insanı olmalarından geçer.

Faşist rejime, inkar ve işgale, içerde ve dışarıda gerici savaşa karşı özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde yitirdiklerimizi ölüm yıldönümlerinde, günlerin kimi güzel anlarında hatırlarız, anarız. Kimimiz dolu dolu paylaşmışlıklarımızı anlatır, o güzelim anıları yâd ederiz. Kimimiz onlarsız yaşamın acısını hisseder, içimizde ince bir sızı

olarak taşırız. Kimilerimiz onlardan geriye kalanı Meral ablamız gibi, bir hazine misali korumaya çalışır, günü gelir “iki yüreği”, “iki saat”le birleştiren oluruz. Kimimiz an gelir olanca bir duyarlılıkla yüzümüzü mavi gökyüzüne çevirir hüznleniriz. Aylardan Ocak diye başlarız söze, bazen aylar Mayıs'a döner, bazen Ekim deriz, an gelir ille de Kasım deriz. Kuruluşun müjdesi için Erdal'ca pankart nöbetinden, zemheri kışlardan bahara patlayan Yasemin olur içeriz 'ab-ı hayat'tan. Hayat denilen kavganın taa orta yerindeyiz çünkü. Omuzlarımızda taşırız onlardan devraldıklarımızı. Onların devrettikleri hep aklımızda, kavgamıza ışık olarak yansır. Karanlıkta aydınlatır kimi zaman yolumuzu, kimi zaman yol açarlar yeni ufuklara, kimi zaman da onların uyarılarıyla uyanırız hayata. Kavgaya oradan dururuz.

Yasemin Çiftçi

Sömürgeci faşist rejim ve onun iktidar güçleri kendisinden olmayan herkese, sokağa çıkan herkese saldırıyor. Sokağın gücünden korktuğundandır, aykırı ses çıkartan herkese nasip ediyorlar gazı, copu, şiddetin her türlüünü. Bu nedenle yazana da, çizene de, türkü söyleyene de, şiir yazana da, savunana da, savunmana da, sahiple-nip dayanışana da saldırıyor. Sokağı tutmak, sokakları terk etmemek önemlidir. Adlarını saymakla bitiremediklerimizin, anıları önünde saygıyla eğildiklerimizin, anılarını yaşatma iddiasında olduklarımızın çoğunu sokakta yitirdik. Bu nedenle sokaklar bizim, sokaklarda tutunmak önemli. Ama daha da önemlisi, sokağın gücünü üretimin gücüyle birleştirmektir. İş ki, bunu başarmak için düştü birçoğumuz sokak başlarında. 68 kuşağı “Özgür-

İbrahim Kaypakkaya

Mahir Çayan

Erdal Balcı

Hiç kuşkusuz, yaşayanlar olarak, onların mücadele yoldaşları, yol arkadaşları, dostları olarak şehitlerin yaşamından ve mücadelelerinden öğrenmek bir erdemdir.

Onları anmak, anılarını yaşatmak mücadeleyi daha ileri taşıma istek ve kararlılığıdır. Bilinmeli ki, şehitlerimiz devrim ve sosyalizm mücadelesinin maneviyatıdır, titizlikle korunması gereken hazinesi olduğu kadar, güç kaynağıdır da. Çünkü ancak şehitlerimizden öğrenerek mücadelemizi zafere taşıyabiliriz. Nazım, "Mesele esir düşmekte değil, teslim olmamakta" demişti. Bundan öğrenen Sibel Yalçın çatışmanın orta yerinde "teslim olun" çağrı-

larına yanıtını "Asıl siz teslim olun" biçiminde vermişti. Yaşamın her alanında teslim olmamayı, sadece büyük denizlerde değil, "hayatın küçük dereceklerinde" de boğulmamayı öğrenmeliyiz.

Bilin ki, ülkemizin devrim tarihinde direngelikleriyle direniş geleneğini yaratan ve yaşatan şehitlerimiz var. 1973'te Amed işkencehanelerinde 3,5 ay direnerek, "ser verip sır vermeme" geleneğini yaratan İbrahim Kaypakkaya gibi önderlerin öğreticiliği bugün de sürmektedir. Örneğin, "Hiç bir şey yarım kalmamalı" demişti yaşamının son anlarında hasta döşeginde, ölümle savaşırken eline aldığı bir çeviri işini tamamlamak isteyen Ali Bugün. Öğrenmeliyiz, başladığımız hiçbir işi yarıda bırakmamayı. M. Fatih Öktülmüş bir vasiyet bırakır gibi 84 ölüm orucu eyleminde "Bizi ardımızdan çokça övüp de toprağın altında utandırmayın" demişti. Yaptığımız iş, yerine getirdiğimiz

görevler, taşıdığımız sorumluluğun hakkını vererek onları utandırmamasını öğrenmeliyiz. Asıl onları yere göğe sığdırmayıp, üzerimize düşeni yapmadığımızda utandırırız.

Sıkılmış yumruklarımızla karanfil sabahları hep adlarıyla andığımız şehitlerimiz var, devrimin öğretmeni Hüseyin Demircioğlu gibi. "İlk ben olmalıyım"

diyerek önderleşmişti. Yaşamın her alanında kolektif yaşam, kolektif sorumluluk ve ille de kavgada "ilk ben olmayı" öğrenmeliyiz. Örgütçülüğü, yoldaşlığı, direnmeyi, devrim için gerektiğinde ölmesini bilmeyi öğreten, Lenin'in "O bir kartaldı, devrimin kartalı, hep yükseklerden uçan" dediği Rosa Lüksemburg "Anılara gözlerimizi kapattığımızda hepimiz ölürüz" diye seslenmişti. Anılara

gözlerimizi kapamamalı, onları hayatın her alanında yaşatmasını öğrenmeliyiz. Dergilerimizin, gazetelerimizin, bildirilerimizin sayfalarında daha çok onların yaşam öyküleri anlatılmalıdır. Onlar ki, "Yaşamı uğruna ölecek kadar seviyoruz" diyerek şahadete ulaşan Kemal Pir'lerdir. Ölümüne değil, yaşama bağlılığımız, yaşamla kurduğumuz ilişki onu ölesiye sevebilmeyi öğrenmektir. Ne kadar sadedir yaşamları, ne kadar incedir. Maviş gülüşlü çocuklar gibidir yaşam coşkuları. "Bir kağıt, bir kalem Mavişim, insanı idama götürür" demişti, kardeşine yazdığı Maviş Mektuplarında Ali Aktaş. Kutup yıldızı Hüseyin Toraman,

"Gülünce 32 dişin birden görünmeli" demişti. Yaptığın işten mutlu olma, her koşulda gülmeyi unutmama, mutlu devrimcilik yapma işidir gülmek. Öğrenmeliyiz. Kutsiye Bozaklar, Işık'ımız, 36 yıllık tekerlekli sandalyede ördüğü, örgütlediği yaşamında tüm acılara karşın düşmana inat "Sıkı tut korkunun soluğunu avuçlarında, yaşamak direnmektir yangın yüreklim" demişti. Yaşamının son anlarında "Rüzgarın kelepçesini çıkarın" diye seslendi. Öğrenmeliyiz, özgürleşmek, düzenle görünür görünmez bağlarımızı koparmak için rüzgarın kelepçesini çözmeliyiz. Cemal Süreyya Emil Galip

Sandalcı için, insan haklarının militan savaşçısı için "insanlığa gönderilmiş mektup" der. Bu mektupları okumasını bilmeli. Tıpkı, Srilankalı olarak bildiğimiz sınırların ötesinde yaşarken bile "tutsaklara gönderilmiş görülmüştür mektupları" olan Hasan Aslan gibi. En duyarlı yanlarımız, en ilgili olması gereken yanlarımız devrimci tutsakları sahiplenme, bir mektupla onların yoldaş sofralarına konuk olma deyince akla gelen Hasan Aslan'dan öğrenmeliyiz.

Devrim ve sosyalizm yolunda gözlerinde yarınların gülüşlerini, kavgalarında davaya bağlılıkla haykırışlarını, gencecik ellerinde, kısacık yaşamlarında yoldaşlık dünyasını kucaklayışlarını göreceğimiz şehit-

lerimiz var. Kısacası, "adsız kahramanlarımız" diyebileceğimiz devrime uzanan yolun kavgaya yolcuları. Onları tanıyoruz, onlarla tanışıyoruz. Adlarını bildiklerimizde vardır, seslerini duyduğumuz da. Ama hiç bilmediğimiz, hatta adlarını unuttuklarımız da vardır. Nihat Çılgın, İ. Gökhan Edge, Hatice Yürekli, İlhan Emre, M. Ali Özpolat, Pir Ahmet Solmaz, Erol İspir, H. Asker Özmen,

Hanifi Güroğlu, İzzet Kocaaslan, Nuri Öz, Nihat Kaymakçı, Selamettin Aslan, Adnan Şahingöz, Ali Koca, Zülfikar Uralçın, Turan Sağlam, Mahmut Uçar, Bertal Karabulut, İbrahim Çiçek, Küçük-SarıYaşar, Müslüm-Pehlevi Balıktaş, Vahap Lakap, Veysel Kalkandelen, Mithat Bozkurt, Mehmet Mengücek, Mehmet Ceren, Hasan Amca, Kalender Muhtar gibiler çok.

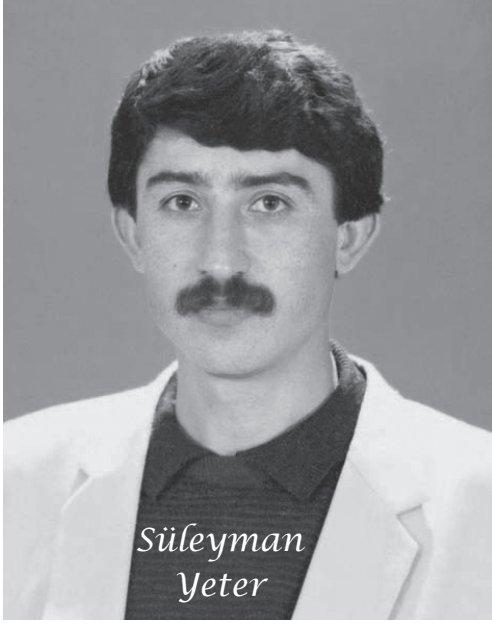
Evet, bir değil, beş değil, binlerce can. Bu ülke Türkiye, bu ülke Kürdistan. Devrimin sıra nefeleri olarak insanlığın kurtuluşu için şehit düştükleri bu en sonuncu kavgada kimi Türk'tü, kimi Kürt. Kimi Laz'dı, kimi Çerkez. Kimi Ermeni'ydi, kimi de Arap. Devrim ve sosyalizm kavgasında yürekleri sevda dolu, gözleri pırıl pırıl, hepsi de candı, hepsi de yoldaş. Ve hepsi de büyük davalar için, büyük kavgalarda kardeşiler. Onlardan öğreneceğimiz çok şey var bugün. Onların mücadele anıları çok şey öğretti bize, daha da çok şey öğretmeli. "Devrimci yaşamak anlamlı, ama yaşamı devrimci tamamlamak asıl önemli olan" demişti Işık Kutlu. Hayatı her alanda devrimcileştirmeyi öğrenmeliyiz Işık'tan. Otururken kalkarken, okurken tartışırken, giyerken gezerken, "yoldaş

sofralar"a konuk olduğumuzda bile hayatı devrimcileştirmeyi, kendimizi devrimcileştirmeyi öğrenmeliyiz. Değiştirmek, devrimci bir istemdir. Ama daha da devrimci olanı değiştirirken kendimizi de değiştirmesini bilmektir.

Kasım Aralık'a evrildi. Aralık, bu coğrafyada katliamların ve direnişlerin ayıdır. Acıyla öfkeyi ve düzene kini birlikte duyumsadığımız zamanlar. Mereş, 19 Aralık ve Roboskî... Bir yanı katliam, bir

yanı direniş. Bir yanı acı, bir yanı öfke ve kararlılık.

Zaman bu direnişlerden öğrenme, yaşlanmayan anılarda kavgayı büyütme zamanı. Binlerce canın ektiği tohumlar büyüyor. Kürt ulusal direnişinin geldiği düzey, işçi sınıfı ve emekçilerin, devrimcilerin, sosyalistlerin yıllardır ağır bedellerini ödedikleri ve bugün bir "değişimi" gözlemleten, "kazanımlar" denilen hak ve özgürlüklerin sınırları bu tohumlarda büyüyor, onların sularında boy veriyor. Bu nedenle ürünümüz harman, hasadımız devrim olacak. Bunun için ONLARI anma ve yaşatma zamanı şimdi. Hızın ve kuvvetin gücüyle, sokağın ve üretimin gücüyle devrimin çanlarını çalma zamanı. Umuda yoldaş, şehitlere yoldaş, inanç nefeleri olma zamanı.✪

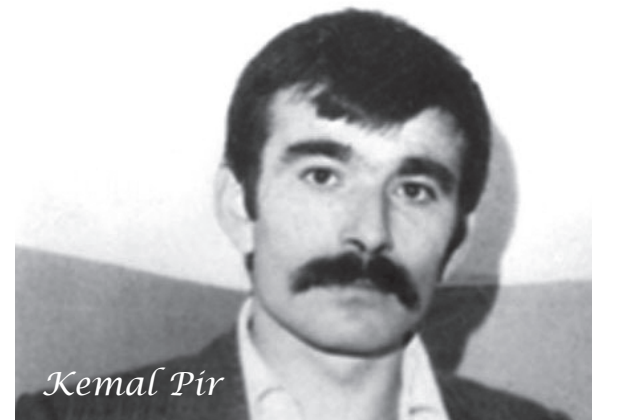
Süleyman Yeter

Remzi Basalak

Kutsiye Bozaklar

Kemal Pir

"Saat gecenin dokuzuydu/Haber aldım ateşe vermişler etrafı/Gittim oğlumu aradım/Bağırdım... Çağır-dım.../Sesimi duyan olmadı!/Oğlum' dedim, 'Selam'ım' dedim/Bana ses vermedi!/Birini getirdiler yaralıydı/'Selam'ım' dedim, 'Oğlum' dedim/Baktım Selam değildi/'Bu Serhat' dediler/Diğerine baktım/O da değildi/'Mehmet Ali' dediler/'Selam'ım' dedim, 'Oğlum' dedim/Bana cevap vermedi..."

Selam Encü'nün Annesi

Gözyaşlarını dindirmek için... Adalet için...

Bu sözler; 2011 Aralık ayının 28'inde Türk F-16 savaş uçaklarının bombalayarak katlettiği 34 Roboskîli gençten biri olan Selam'ın annesine ait. Oğluna yazdığı şiirin ilk iki dördlüğünden. Bu kısacık dördlüklerden dahi katliamın yaşandığı o gece, ailelerin nasıl bir vahşete tanık olduğunu anlayabiliriz. Keza 34 canın bir çırpıda yok olup gittiği o "ateş" in harını da... Esasında orada yok olan sadece gençcik bedenler olmadı. Aynı zamanda 4 bin nüfusluk iki köyün (Roboskî ve Gülyazı) ruh halinde de gedikler açıldı. Psikolojik travmalar, ziyadesiyle ağır acılar ve hiç durmak bilmeyen gözyaşları...

Roboskî katliamının üzerinden neredeyse bir yıl geçecek. Bu vahşetin sorumluları hala cezalandırılmadı. Ama Roboskîli ailelerin adalet arayışı yükseliyor ve bu yönde bir cephenin oluşturulmasını amaçlıyor.

Roboskîli ailelerin, katliamın gerçekleştiği günden bugüne değin devletin katledilenler üzerinden yürüttüğü her türlü pazarlık ve sahtekarlığı kabul etmeyip, "Bizim için en büyük tazminat; sorumluların açıklanması ve yargılanarak cezalandırılması olacaktır" biçimindeki kararlı duruşu, biz sosyalist yurtsever gençler için de siyasi anlamlar taşıyan bir politik kampanyanın başlangıcı oldu. Aralık'ın ilk haftasından "Adalet için Roboskî'ye Roboskî için her yerde eyleme" şiarıyla başlattığımız kampanyamız, iki siyasi amaç hedefliyor.

Birincisi; Türk halkını, özelde de gençliğini Kürdistan halkı ve Roboskîli ailelerin genel olarak duygularına ortak kılma amacını taşıyor.

İkincisi ise; yaklaşık bir yıldır katliamın sorumluların yargılanması ekseninde süren mücadeleyi sahiplenmek ve bu yönlü yoğunlaştırılmış bir faaliyet yürüterek söz konusu mücadeleyi kazanmak olacaktır.

27 Aralık'ta Roboskîli köylülerle olacağımız ve orada açacağımız bir gecelik "adalet nöbeti" çadırı-

mız; Türkiyeli gençlerin, katliamda şehit düşenlerin ailelerinin ve köylülerin acılarını, gözyaşlarını, adalet mücadelelerini paylaşmalarını sağlayacak bir mevzi olacak.

Roboskî'ye, Roboskîlilerin adalet mücadelesini, sadece Roboskî'de değil, Türkiye ve Kürdistan'ın tüm yerleşkelerinde sahipleneceğimizin, eylem- etkinlik ve her türlü fiili meşru mücadele araçlarını kullanarak, failer cezalandırılana kadar yürüteceğimizin altını çizmek için gidiyoruz.

Orada bulunacağımız 27-28 Aralık tarihinde birçok kentten gelen yoldaşlarımızla; rengimiz, dilimiz, etnik kökenimiz ne kadar farklı olursa olsun, ama gözyaşlarımızın aynı renkte olduğunu ve aynı acı için aktığını göstermek için gidiyoruz.

Bir halkın gülebilmesi için önce mutlu olması lazım. Roboskî'ye, mutluluğu götürmek, onlarla paylaşmak ve acımızın müşterek olduğunu vurgulamak için gidiyoruz.

Sosyalist gençler olarak, Türkiye ve Kürdistan'ın dört bir yanından katılım sağlayacağımız Roboskî'de, tarihi boyunca katliamlardan geçen halkımızın huzurunda, "bizim de söyleyecek sözü-müz, yürüteceğimiz mücadelemiz var" demek için bulunacağız. "Burada katledilenler bizim kardeşlerimizdi/bizlerdik!" diyecek, "katillerimizin cezalandırılması için mücadelemizden asla taviz vermeyeceğimizi" de ekleyeceğiz.

"Adalet nöbetimizi" tutacağımız çadırda, yaklaşık 1 yıldır katliamı gerçekleştirenlerle ilgili küçük de olsa herhangi bir adımın atılmadığı gibi, sivillere dönük bu vahşetin teşirini yapan, o geceye dair ifade veren ve haklarını arayanların devletin hedefinde olduğu bir kez daha yineleyeceğiz. Halkımızı faşizm ve OHAL koşulları altında yaşatarak siyasi ve askeri saldırılarla kıyımdan geçirenlere inat, bu çadır Kürt halkı ve diğer halklar arasındaki dayanışmanın, birliğin ve kardeşliğin teminatı olacaktır.

Çadırımız, ortaya çıkaracağımız omuz omuza mücadele ruhu ile başta Roboskî katliamı olmak üzere, devletin bugüne dek işlediği tüm insanlık suçlarının hesabının sorulduğu bir halk mahkemesi niteliğinde olacaktır.

Peki Roboskî'de, şehit düşenlerin yakınlarına ve faillerine dair mücadelemizin programı sadece bunlarla mı sınırlı? Değil tabii! 27-28 Aralık Roboskî çalışma planımız, projemiz; bir başlangıç olarak da nitelenebilir.

Ezilen halklar arasında gelişen birleşik mücadelenin önemini önümüzdeki dönem daha somut göreceğiz. Açlık grevleri ile sağlanan bu birleşik cephe, "Adalet için Roboskî'ye, Roboskî için her yerde eyleme" sloganıyla sürekliliğini devam ettirecektir.

Roboskî çalışmamız; bir yandan siyasi hedefler taşırken, diğer yandan da yeni gençlik jenerasyonunun politize olmasını sağlayacak bir pratik olabilir. Dolayısıyla kampanyamızın mutlak suretle verimli, disiplinli ve kitlelerle iç içe yürüyecek bir çalışma olarak değerlendirilmesi doğru bir tespit olacaktır.

Biz, sırtımızda çantamızla, yaşamlarımızı tüm dünya halklarının mutlu olması için adayın sosyalist-yurtseverler olarak, bu kez de Roboskî'yi mesken eyledik. Halkımızın bize açtığı kucağı doldurmak, mücadelemizin damarlarına giden kan kadar önemli, değerli ve gereklidir.

Haydi gençlik! Roboskî katliamını unutturmak ve adaletsizliğe karşı sessiz kalmamak için, 27 Aralık'ta Roboskî'ye!★

"Adalet için Roboskî'ye, Roboskî için her yerde eyleme" şiarıyla katliamın yıldönümünde Roboskî'ye gidecek olan Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyelerinden oluşan bir heyet, Şırnex'in Roboski köyüne giderek katliamda yaşamını yitiren gençlerin aileleri ile görüşmeler gerçekleştirdi. SGDF heyeti, "Adalet için Roboskî'ye, Roboskî için her yerde eyleme" şiarıyla 27-28 Aralık'ta birçok şehirden gençlerin dahil olacağı kitlesel bir katılım- la Roboskî'de olacaklarını açıkladı. Heyetin görüş- tüğü aileler de gençlerin yapmayı hedefledikleri bu etkinliği olumlu karşıladıklarını ve duydukları memnuniyetlerini dile getirdi.

Öte yandan Amed Sosyalist Gençlik Derneği de "Adalet için Roboskî'ye" kampanyasıyla ilgili basın toplantısı düzenledi.

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Amed İl binasında düzenlenen basın toplantısına ESP MYK üyesi Fethiye Ok da katıldı. Basın açıklamasını okuyan SGD üyesi Ahmet Yener, 27 Aralık'ta Roboskî halkı ile Türk gençliğinin kucaklaş-

SGDF, gençleri Roboskî'ye çağırdı

masını sağlayacaklarını söyledi.

AKP Hükümeti'nin estirdiği terörün hesabını sormak için Roboskî'ye

gittiklerini belirten Yener, şöyle konuştu: "Türkiye ve Kürdistan'ın dört bir yanından, Roboskîlilerin acılarını paylaşmak, davalarının devamı olduğunu belirtmek için 27 Aralık'ta Roboskî'de olacağız."

Roboskî'de adalet çadırı açacaklarını bildiren Yener, "Roboskîli anaların, acılarını acımız, öfkelerini öfkemiz, gözyaşlarını ise gözyaşımız bileceğiz. Omuz omuza, el ele verip o 'karanlık gece'yi aydın- latacağız" diye konuştu.

Açıklamada konuşan ESP MYK üyesi Fethiye Ok, "Bu topraklara hiç adalet gelmedi. AKP Hükümetinin politikaları sayesinde değil adalet her gün kentlerimize cenazeler gelmeye devam ediyor" dedi.

ESP olarak, Genel Başkan Figen Yüksekdağ'ın da içerisinde yer aldığı bir heyet ile 27 Aralık'ta Roboskî'de olacaklarını bildiren Ok, gençlerin kuracağı adalet çadırında nöbette olacaklarını söyledi.★

Halklar devrimini arıyor

Bu iki ülke nezdinde ABD, Büyük Ortadoğu Projesinde hedeflediği işbirlikçi, yasakçı, adaletsiz ve özgürlük düşmanı iktidarların, artık harekete geçmiş ve geleceğini eline almış halk karşısında yenilgiye uğrayacağını görmüştür. Mısır ve Tunus ayaklanmalarında, isyanın önderlerinin ve harekete geçen kitlenin ABD işbirliğiyle bir güç elde ettiği ve doğal olarak da bu hareketin ABD'nin güdümünde olduğu, ilerici bir yanının bulunmadığı gibi söylemler çöpe gitmiş oluyor böylece.

Mısır'da sokaklar yine ısındı. Tahrir meydanını kuşatan yüz binler Mübarek sonrası iktidara gelen Muhammed Mursi'nin yeni anayasada kendisini diktatör ilan etmesini protesto ediyor ve devrimi tamamlamayı hedefliyor. Hüsnü Mübarek devrildiğinde yerine gelen koalisyon, halkın devrimden beklentilerine cevap olacağını, işsizliğin, yoksulluğun ve adaletsizliğin son bulacağını söylemişti. Ancak Ocak ayına kadar bekleyen halk, Mübarek'ten boşalan yerin önce Yüksek Askeri Konsey, ardından da yapılan seçimlerde Muhammed Mursi'nin cumhurbaşkanı olarak koltuğu devralmasına, söylenen vaatlere süre tanıyarak koşullu bir şekilde 'evet' dedi. Mursi'nin, yeni Anayasa taslağında İslam hükümlerinin uygulanacağını ve kendi sözünün son söz olduğunu, itiraz ve yargıdan muaf tutulacağını ilan etmesiyle, yani Mübarek'in yeni bir sureti biçiminde işbaşına gelmesiyle devrimin bedelini ödeyen halk tekrar meydanları doldurdu. Ve gelinen noktada Mursi, geri adım atarak, cumhurbaşkanına olağanüstü yetkiler tanıyan maddeleri iptal etmek zorunda kaldı.

Mısır'daki eylemlere çok sayıda kadın aktivist de katılıyor. Tahrir Meydanı'nda yer alan kadınlardan Karima El Hefnavi, halka seslenerek bu devrimin boğulmasına izin veremeyeceklerini belirtiyor ve bu uğurda hayatını kaybeden çocuklarının mirasına sahip çıkacaklarını ifade ediyor. Mısır devriminde kadınlar yine en öndeler. Bunun en büyük nedeni sokaklarda isyan ateşi yakan kadınların yeni anayasada eve kapatılarak, siyasetten ve iş hayatından uzaklaştırılacak olmasıdır. Mübarek döneminde bile kısmi özgürlükleri olan kadınlar bugün Müslüman Kardeşler'in gerici şeriatvari içtihatlarıyla yaşamak zorunda bırakılacaklar. Ve bu içtihatların ne anlama geldiğini kadınlar çok iyi biliyorlar.

Müslüman Kardeşler, iktidara gelmesiyle, gerici hükümleri doğrultusunda Anayasa hazırlamaya koyuldu. Fakat geniş halk kesimleri, Hıristiyanlar ve diğer dine ve inanca mensup topluluklar, ayaklanmaların önünde dururken, Mübarek sonrasını böyle tahmin etmemişlerdi. Şimdi Tahrir Meydanı'nı dolduranlar arasında Kıpti'ler de yerlerini aldılar. Tüm halkı kucaklayan, Sünni İslam dışındakileri yok saymayan bir anayasa oluşturulmasını istiyorlar.

Sol örgütlerin ortak Cumhurbaşkanı adayı Hamdin Sabbahi ve liberallerin önde gelen

isimlerinden Muhammed El Baradei de Tahrir'de yerini alanlardan. Hamdin Sabbahi, Tahrir'de "Devrim geri dönüyor. Biz kazanacağız. Diktatörlük rejimine karşı birleştik" diyor. Her ne kadar liberaller bu devrimi sahiplenmeye çalışsa da emekçi halkın taleplerini karşılamayan, devrimden beklentilerini yerine getirmeyen kim olursa olsun sonu Mübarek gibi olacaktır. Buna en iyi örnek, yeniden ateşlenen ayaklanmalarda, halkın yöneldiği noktaların iktidardaki Müslüman Kardeşler örgütünün İHVAN büroları ve Selefiler örgütüne ait bürolarıdır. Dün ayaklanma döneminde bu örgütlerle kol kola giderek Mübarek'i gönderen halk, aynı zamanda Müslüman Kardeşler'i iktidara taşıdı. Fakat gelinen noktada Müslüman Kardeşler,

Cumhurbaşkanı seçtikleri Muhammed Mursi eliyle kendi gerici ideolojisini hayata geçirmeye çalışıyor.

1957'de Cemal Abdunasır'la sosyalizme kucak açan -ya da açtığını zanneden- halk (çünkü Nasır sosyalizmi kullanarak, Arap Milliyetçiliğini geliştirmiştir), devrim zannettiği askeri darbenin diktatörlüğe dönüşeceğini ve on yılları bulan bir diktatörlüğü yaşayacağını bilemezdi. Fakat bugün geçmişin derslerinden öğrenen Mısır halkı, ne askeri darbe ile ne de geçmiş diktatörlerin izinden giden İslamcı ve liberal liderler ile özgürlüğün gelmeyeceğini biliyor.

Mısır ile birlikte Kuzey Afrika devrimlerinin fitilinin ateşlendiği Tunus da devrimine sahip çıkıyor. Geçen sayılarda halkın devrime sahip çıkarak, devrilen diktatörlerin yerine yenisinin gelmesini engelleyeceğini, yarım kalan devrimi tamamlayacağını söylemiştik. Bugünkü durum bu öngörüye doğrular niteliktedir. Tunus'ta halk, Raşid Gannuşi liderliğindeki İslamcı En Nahda hükümetinin Bin Ali ile aynı karakterde olduğunu, devrimden bu yana halkın özgürlükler, iş ve sosyal yaşamın-

da ileriye doğru bir değişiklik olmadığını, tam tersine çıkarılan yasalarla Bin Ali diktatörlüğünün koltuğunun yerinde durduğunu belirtiyor. Bu nedenle sokaklara çıkan halk polisle çatışıyor ve haklarını istiyor. Tunus'ta işsizlik diktatörlük döneminde yüzde 13 iken şimdi yüzde 18. İki yıldan beri durumunun düzelmesini bekleyen halka Hükümet yetkilileri 'sabır göstermiyorsunuz' diyor. Tunus Başbakanı Hamadi el-Cibali Silyana'da protesto gösterisi yapan halkın üzerine polisi sürüyor. Ve pişkince halka müdahale edilmediğini söylüyor.

Tunus halkı, 17 Aralık 2010'da Muhammed Buazizi'nin isyan fitilini ateşlemesiyle başlayan devrimi ne Tunus'un AKP'si ABD işbirlikçisi İslamcı En Nahda hareketine, ne de kendini yeni diktatör ilan etmeye çalışan Munsif el-Marzuki'ye teslim etmeyecektir. Marzuki, mevkidaşı Muhammed Mursi ile birlikte Afrika devrimlerinin iki öncü ülkesi olan Mısır ve Tunus'u gerisin geriye çevirmeye, devrimleri boğmaya çalışıyor. Ancak Mursi de Marzuki de çok iyi biliyorlar ki ABD işbirlikçiliği ile yerleştikleri o koltukta ömürleri fazla değil. Nitekim Mısır ve Tunus halkı kadın ve erkekleriyle bu mücadeleye baş koyduklarını gösteriyorlar.

Bu iki ülke nezdinde ABD, Büyük Ortadoğu Projesinde hedeflediği işbirlikçi, yasakçı, adaletsiz ve özgürlük düşmanı iktidarların, artık harekete geçmiş ve geleceğini eline almış halk karşısında yenilgiye uğrayacağını görmüştür. Mısır ve Tunus ayaklanmalarında, isyanın önderlerinin ve harekete geçen kitlenin ABD işbirliğiyle bir güç elde ettiği ve doğal olarak da bu hareketin ABD'nin güdümünde olduğu, ilerici bir yanının bulunmadığı gibi söylemler çöpe gitmiş oluyor böylece.

Zaten ayaklanmalar başladığında 'bekleyelim görelim'ciler, içten, içe halka olan güvensizliklerini, devrimin ABD'ye teslim edileceğinden hareketle bir umutsuzluk içerisindediler. Ve kayıtsızlıklarını sürdürdüler. Şimdi halka övgüler dizmekle meşguller.

Mısır, Tunus işçi ve emekçileri, bu tarihin sahipleridir artık. Afrika'da cin şişeden çıkmıştır. Ortadoğu'yu da etkisi altına alan bu fırtına, sebep veya destekleyeni kim ve ne olursa olsun, halkın yarattığı bir düzene doğru yol alacaktır. Kendi pratiğinden öğrenen halklar, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin, meydana getirmeye çalıştıkları düzeni ellerinin tersiyle iterek er veya geç hedefledikleri sisteme kavuşacaklar.✪

Mereş'ten Roboskî'ye...

Aralık tanıktır

Bir çığlık yükseliyor yüzyıl öncesinden. Sürekli artarak ve öfkeyle. Spartaküstler'den Şeyh Bedreddin'lere, oradan Baba İshak'lara, Koçgiri'ye. Ve 1977 Taksim 1 Mayıs. 500 bin canın Taksim meydanında öfkesini kuşanıp Mereş'te buluyor yankısını. Oradan Çorum'a sığıyor. Ve insan, insan olmanın bedelini ağır ödüyor. Bu çığlık bizim çığlığımız. Ardı sıra 12 Eylül 1980 darbesi balyoz gibi iniyor Anadolu toprağına çığlık boğuluyor, gırtlakta yumruk oluyor.

İdamlar, işkenceler, zindanlar... Bir yandan saltanatlarını kanla sağlamlaştırmaya, ve bunun için her yolu mubah gören sömürücü sınıf, diğer yanda bu sömürü sistemine karşı direnen ve savaşan işçi sınıfı ve ezilenler. Sınıflar arası savaş ve keskinleşen mücadele. Ve bu tarih kanla yazıldı hep. Şiddet, toplumsal gelişmelerin, değişimlerin, sınıflar mücadelesi tarihinin gelişiminin ebesi oldu. Egemen güçler iktidar olmanın gücüyle işçi sınıfı ve ezilenlerin her uyanışını, sömürü ve zorbalıklarına karşı her başkaldırısını kanla, zulümle bastırdılar. Büyük kitlesel kıyımlar, katliamlar yaşattılar.

Türk devletinin tarihi katliamlar tarihi. Osmanlıdan devraldığı bir tarihin sürekliliğidir halklara yaşatılan. Ezilen halklar, ezilen inançlar, ezilen kimlikler hep bu katliamlarla kıyıma uğratıldı. İşçi sınıfı ve emekçilerin her başkaldırısı kanla irinle bastırıldı. Bazen meydanlarda, bazen onların nezdinde temsilcileri zindanlarda, bazen sınır boylarında. 1915 Ermeni kıyımı, 6-7 Eylül kıyımı, 1977 Taksim katliamı, Mereş, Sewas, Gazi ve Roboskî katliamları bunun en çarpıcı örnekleri. İşçi ve emekçilerin, ezilenlerin, ezilen inançların, halkların uyanışının geliştiği, mücadelenin yükseldiği, sistemden kopuşların yaşandığı dönemlerde egemenlerin yanıtı daima katliamlar olmuştur. Örgütlü toplum olma yolunda atılan adımların önü kesilmek istenmiştir. 12 Eylül cunta düzeni için yol temizliği yapılmak istenmiştir. Mereş gibi hassas alanlarda yaratılan provokasyonlar ve katliamlarla, kendi faşist emellerini gerçekleştirmek istemişlerdir.

1978 yılı 21-24 Aralık tarihleri arasında gerçekleştirilen kitlesel katliam saldırısında her yaştan yüzü aşkın insan öldürülmüş, yüzlercesi yaralanmış, evleri yakılmış, yağmalanıp talan edilmiştir. Bu katliam ne sadece bir Alevi katliamı, ne sadece bir Kürt katliamıdır. Mereş, aynı zamanda sol'a, devrimcilere, sosyalistlere yönelik bir katliamdır. Bundandır ki, Mereş Katliamı, bir katliam kadar, bu faşist katliama karşı devrimcilerin, sosyalistlerin örgütlülüğü ve öncülüğünde bir anti-faşist halk direnişidir. Devrimcilerin ve sosyalistlerin örgütlü oldu-

ğu semtlerde faşistlerin saldırısı geri püskürtülmüş, olası daha büyük kayıpların önüne geçilmiştir. Mereş Katliamı ve direnişi bir kez daha göstermiştir ki, faşist saldırı ve katliamları engelleyecek halkların örgütlü gücü ve direnişidir. Devrimcilerin ve sosyalistlerin öncülüğünün önemini kavratmıştır. Bu katliama karşı direnişte Devrimci Halkın Birliği (DHB) okurları Veysel Kalkandelen, Mithat Bozkurt, Vahap Lakap, Devrimci Savaş taraftarı Mehmet Mengücek gibi devrimciler şehit düşmüştür.

Egemen güçler katliam saldırılarında Mereş'le yetinmediler. Mereş sonrası Çorum'da da benzer saldırılara yöneldiler. 12 Eylül öngününde Fatsa'da Nokta operasyonu'na giriştiler. Bu saldırılar serisi içinde 12 Eylül'e gelindi. 12 Eylül'le birlikte Türkiye ve Kürdistan bir baştan bir başa zindana çevrildi. Karanlık yıllar yaşandı. Zindanlara kapatılan yüzlerce devrimcinin soluk almasına bile tahammül edemeyen faşizm, devrimcilerin iradesini ve bu iradeyle beraber halkın umudunu boğma, karartma amacıyla yeni saldırılara giriştiler. Amed 5 No'lu ve Mamak, zindanlardaki faşist saldırıların ayyuka çıktığı yerler oldu.

1996 yılına gelindiğinde zindanlardaki devrimcileri hedef alarak devrimci kadrolara karşı kıyıma başladı burjuvazi. Ulucanlar'da başlayan, Amed E Tipi, Bayrampaşa, Çanakkale, Buca, Ümraniye, Burdur zindanlarında azgınlaşarak ve her yolu ve her tür katliam araçlarını deneyerek saldırıya geçti. Bu saldırıların başlıca iki amacı vardı: Bir yanı sınıfın örgütlenmesinde önderlik konumunda olan devrimci kadroları imha etmek, diğer yandan halkın bu örgütlenmenin dışında kalmasını sağlayıp, devrim umudunu geri püskürtmek.

Çünkü sistem kendi içinde bir dönüşüm geçirirken, bu süreçte işçi sınıfı içindeki kabaran öfke örgütlü mücadeleye doğru evrilmeye başlamıştı. 1996 1 Mayıs'ı kitlesellik ve militanlık bakımından son 20 yılın en görkemli eylemiydi. İşçi sınıfı ve ezilenlerin devrimci hareketle buluştuğu bir eylem aynı zamanda. Bu kabarışın devrimci kadrolarla buluşmasını engelleme amaçlı başlatılan bu savaş, tarihte eşine az rastlanacak bir vahşetle 19 Aralık 2000 yılında 20 hapisaneye birden eş zamanlı saldırıyla gerçekleştirilen katliamda kendini bir kez daha gösterdi. Burjuvazinin olanca vahşiliğini, katliamcılığını, devrim düşmanlığını en iyi gösteren ve öğreten bir katliamdı 19 Aralık.

19 Aralık katliamı sıradan bir katliam değil, devletin özel olarak hazırladığı, planladığı ve zamanı gelince de, kendine göre

koşulları olgunlaştığında da devreye soktuğu çok özel bir katliamdır. Zindanlarda bir dönemi kapatıp yeni bir dönemi açmıştır. Kelimenin tam anlamıyla devrimci kadro katliamıdır. Devrimci tutsaklar diri diri yakılarak, gazlarla, kimyasal silahlarla, bombalarla koğuşlar başlarına yıkılarak gerçekleştirilen bir katliamdır. Bu saldırılarda 28 devrimci katledildi. Eğer bu denli kapsamlı ve planlı bir saldırıda yine de 28 devrimci katledildiyse, bunda devrimci, sosyalist tutsakların karalı ve yiğit direnişi engelleyici oldu. Koğuş koğuş direniş, zindan zindan direniş daha fazla insanın ölümünü engelledi. Bu anlamda 19 Aralık bir katliamı da tıpkı Mereş gibi, katliam gerçeği kadar bir direniş gerçeğidir de. Maraş'ta olduğu gibi, 19 Aralık'ta da devletin, burjuvazinin katliamcı, vahşi yüzünü teşhir etmek gerekir. Ama direnişin boyutunu görmek, bunun derslerinden de öğrenmek gerekir. Bu gerçeği dile getirmek katliam gerçeğinin üstünü örtmez. Hatta devrimciler, sosyalistler burada bu iki görevi yerine getirirken direnişin dersleriyle daha ilgili olmalıydılar.

Aralık tarihe önemli katliamların tanığı olarak geçti. Bunlardan bir diğeri de Roboskî katliamıdır. Yoksul Kürt emekçilerinin geçim kaynağı olarak her daim gidip geldiği 'kaçak' yolunda katledildiği gündür 28 Aralık. 34 insanın göz göre göre havadan ve karadan "operasyon"la katledilmesidir. Ne "operasyon hatası", ne "istihbarat hatası", düpedüz bir katliamdır. 40 yıl sonra "eşkiya" denilip yeniden Kürdün katliamıdır. Halkımıza sıkılan kurşun, halkımıza reva görülen katliamdır. İnkâr ve imha siyasetinin bir silüetidir. Halkımızın ulusal uyanışına, kendi kimliğini sahiplenişine, kendi kaderini belirleme hakkına ve mücadelesine yönelik bir saldırıdır. Mereş'ten Roboskî'ye uzanan tarihsel yolda kavşakların buluşması, sokakların buluşması, öfkelerin buluşmasıdır bu tarih.

Katliamlar bu devletin tarihinin en karanlık sayfalarıdır. Bu katliamlardan halkın adaletinin yerine getirilmesi, hesap sorulması, kirlî ve kanlı tarihle yüzleşerek hesap sorulması ancak ve ancak devrimci adalet duygusunun, bilincinin gelişmesiyle gerçekleşir. Bu işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin örgütlü bilinci ve gücü ile kazanılır. Bu coğrafyanın değişmeyen gündemlerinden biri adalet sorunudur. Bu soyut bir sorun değildir. Somuttur. Hiçbir toplumsal suç unutulmaz, üstü örtülemez. Halkın adaleti er ya da geç bunun hesabını sorar, soracaktır. Adalet halkın gerçeğidir. Sorulmayı bekliyor.✪

Ezilenlerin birleşik iradesi kazandı

Kürt halkı tüm unsurlarıyla tarihin sayfalarına bir direniş notu daha eklemiş oldu açlık grevleriyle. Zindanlardaki PKK VE PJAK'lı tutsakların 12 Eylül'de başlattıkları ve 3 somut taleple başlatılan direniş, PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın üzerindeki tecridin ortadan kaldırılması, anadilde eğitim hakkı, anadilde savunma hakkı taleplerini içeriyordu. Eylem 68. gününde A. Öcalan'ın çağrısıyla sona erdi.

Kürt ulusal sorunu ve mücadele safhaları inişli-çıkışlı, hareketli-durağan ve kazanım-kayıp denklemleriyle ilerleyen 30 yıllık bir pratiğe sahip. Bu pratik içerisinde 2012 yılı çok ciddi sıçramaların ve serhildanların yılı oldu. Gerillanın alan tutma, rejimi dar alana hapsedme pratiği, Colemerg ve Şemzînan'da başarılı oldu. Halka büyük bir ilham ve umut veren bu hamle, arkasından gelen açlık grevi eyleminin halk tarafından serhildana dönüştürülmesinde etkili olmuştur. Açlık grevi bu nedenle büyük beklentiler yaratan bir eylem pratiği olarak hissedildi. Öne sürülen talepler esasta halkımızın ve ulusal demokratik öncüsünün, Kürt sorununun çözümü doğrultusunda ileri sürdüğü taleplerin başlıcaları idi. Bu yüzden önce mümkün olup olmadığı tereddütleri vardı. Fakat açlık grevi direnişçilerinin sayısının 64 kişiden 750 kişiye çıkarılması, dışarıdaki ruh halini de değiştirdi. Kazanmaya olan inanç pekişti ve dışarıda atıl konumdaki insanları bile harekete geçirecek bir direniş ve vicdan muhasebesi yarattı. Genel olarak halklarımızda oluşan vicdani duygular bile başlı başına bu sürecin kazanımlarından biridir. Türkiye ve Kürdistan'da halklar hem kendi örgütlülükleri ile hem de birleşik mücadelenin kanalı olan HDK ile sokaklara çıkarak tepkilerini dile getirmiş, bu mücadelenin aktif bileşeni haline gelmiştir. Söz konusu Kürt sorunu olunca çeşitli gerekçelerle mesafeli duran devrimci demokratik güçlerin bazı unsurları daha fazla bu durumu sürdürmemiş, bir tutum geliştirme ihtiyacı hissetmiştir.

Açlık grevi direnişinin, sonuçları itibariyle yarım kalmış, kesin sonuç alınamamış bir eylem olarak görülmesi, ulusal harekete karşı güvensizlikler barındıran ruh haliyle bakışın sonucu olarak eylemi ve bir bütün halinde halk direnişini görmezden gelen, hatta abartmış olmayalım hiçe sayan bir çıkarsamaya varanlar olmuştur. Evet burada kritik soru eylem başarıya ulaşmış mıdır? Bir diğer soru ise talepler kesin olarak kazanılmış mıdır?

Öncelikle hem Kürt sorununa hem de yer yer gelişen hamle ve direnişlere bakış açısı, sonucu anlamak bakımından önemlidir. Eğer bir eyleme siyah beyaz keskinliğiyle bakarsak baştan kendimizi kaybetmiş saymalıyız.

Hiçbir eylem kendinden menkul değildir. Eylemin ve tarafların içerisinde bulunduğu koşulları dikkate alınmadan yapılan çıkarsamalar, taleplerin gerçekleştirilebilirlik oranında yarattığı etki ve ilerlemeleri hesaba katmadan sonuca bakmak, süreci doğru kavramaya engel teşkil edecektir. Kürt ulusal hareketinin önderliğinin 34 yıllık pratiğinde zaman zaman süreci yönetmede halkın gerisine düştüğü, kararsızlıklar gösterdiği ve uzlaşmacı tutumlar sergilediğini söyleyebiliriz. Fakat bu savaşta dışarıdan bakmakla içeriden bakmak arasında bir fark vardır. Masa başında, ya da suya sabuna dokunmadan bir harekete ne yapacağını, bir halka nasıl mücadele edeceğini öğretmek bir hastalık olarak şurada dursun. Biz gerçeklere bakalım ve muhasebe yapalım.

Şu halde bir hesap yapalım ve açlık grevi eyleminin neler getirip neler götürdüğünü inceleyelim.

1- Direniş 3 somut talep üzerinden şekillendi. Somut olarak taleplerden hareketle sonucu anlamaya çalışmak formel mantık açısından doğrudur. Bu mantık çerçevesinde eylemin bu üç talebinden sadece biri somut olarak kazanılmıştır.

2- Bu eylem sonucunda PKK lideri Abdullah Öcalan'ın ulusal önderliği ve Kürt sorununun muhataplığı ispatlanmıştır. T. Erdoğan da bunu kabul etmiş ve dün şov dediği eylemin A. Öcalan'ın çağrısıyla sona erdiğini söylemiştir.

3- Devletin yıllardır uyguladığı Kürt halkını bekletme koridorunda çürütme politikası yerle bir olmuş, 2006 serhildanından bu yana en uzun ve en kararlı sokak hareketini doğurmuştur. Öyle ki, ışık ve ses eylemi özellikle Amed'de kent olarak hayata geçmiş ve bütün erkânıyla devlet, arabalara, evlere, insanlara saldırarak cinnet getirmiştir. Devletin psikolojisi bozulmuştur! Her gece ve gündüz sokaklardaki olağanüstü hal'e aldırılmayan Kürt gençleri mahallelerde caddeelerde isyan ateşleri yakmış kadın çocuk genç yaşlı bütün halkı meydanlara çıkarmıştır.

4- Batı'da sosyalistler, demokratlar, aydın ve sanatçılar, akademisyenler, sendikacılar, işçiler, emekçiler açlık grevi eylemini desteklemek ve kazanımla sonuçlanması için seferber olmuşlardır. ESP, gerek batıda açtığı direniş çadırlarıyla, gerek ortak sokak eylemleriyle sürecin sahiplenicisi, Kürdistan'da ise her türlü materyali kullanarak hem sınır kentlerinde harekete geçirici rol oynamış, hem iç kesimlerde aktif bileşeni olmuştur. Yine zindanlarda MLKP tutsakları da süresiz ve dönüşümsüz açlık grevi kararı olarak kardeşleşmenin ve devrimci dayanışmanın güzel bir örneğini sergilemişlerdir.

5- Çok önemli bir nokta; DTK Daimi Meclis üyeleri ve vekillerin DTK binasında başlattıkları süresiz dönüşümsüz açlık grevinin ziyaretçi akınına uğraması oldu. Bu arada belki de en dikkate değer ziyaret sanayi esnafı ve işçilerinin yaptığıydı. Üzerlerinde tulumları ve elleri yağ, kir, pas içinde ziyarette gelen tamircisi, marangozu, elektrikçisi açlık grevine desteklerini belirtmişlerdir. Bir başka nokta, dün Kürt kimliğini yeni öğrenen fakat mücadelede hiçbir eylemi olmayan sıradan bir köylü, açlık grevlerine katılmıştır.

Peki bunlar kazanım değilse nedir?

Direnişin 'eleştirel analizi' kaygısıyla çoğunlukla yüzeysel bir değerlendirme yapılmakta, politik bir hataya düşülmektedir. 'Neden tüm talepler elde edilinceye kadar AG sürdürülmedi?' sorusu mekanik olarak bilincaltında bu direnişi '96 ve 2000 Ölüm Orucu direnişiyle kıyaslamaktadır. Zira devrimciler F tipi hücrelere karşı 96 ve 2000 ölüm oruçlarında kararlı ve can feda bir direniş göstermişti, kayıplar yaşanmıştı. Bu karşılaştırmalı beklentinin politik yanlışlığı bir yana kayıp-kazanım denkleminde tuttuğu yer bakımından da yanlıştır (kaldı ki kendi içerisinde 96 ve 2000 direnişleri ve yaşandığı koşullar dahi farklılık arz eder). Eğer bir kararlılıktan bahsedeceksek 67 gün boyunca bir halk, tüm bileşenleriyle harekete geçmiş ve devleti acz içinde bırakmıştır. Direnişten bahsedeceksek, halkın, devletin TOMA'larını, gaz bombalarını, coplarını, yasaklarını tanımayan cansiperane direnişi vardır.

Devlet, direnişi kırabilmek için idamla tehdit dahil tüm kartlarını oynamıştır. Başbakan her ağzını açtığında ölüm kusuşmuş, bakanlar yalanlarına çuval aramışlardır. Burjuva medya susturulmuş, böyle bir şey yaşanmıyormuş gibi davranmış, üç maymunu oynamıştı. Devlet, eylemin bu kadar sürecini ve kitleleşerek militanlaşacağını düşünmemişti. Bu nedenle paniğe kapılmış ve uluslar arası baskı yaratacağından bu eylemin sonlandırılması için A. Öcalan'la görüşülmesine olanak sağlamıştır.

Sonuç olarak; Açlık grevi ekseninde özgün bir süreç sona ermiştir. Fakat mücadele tüm hızıyla sürüyor. Taleplerin yakıcılığı da. Halkımız ve politik öncüleri bu dönem boyunca ileri sürülen taleplerin takipçisi olmaya devam edeceklerdir. AG eyleminin sonucunu yenilgi olarak görmek devletin Kürt sorununda düştüğü aczi ve halkın direniş gücünün açığa çıkmış olduğunu görmemek demektir. Bu açıdan yenilen sömürgeciliktir. Kazanan; halklarımızdır. Kazanan; halklarımızın, yurtseverlerin, devrimcilerin birleşik iradesidir.✪

Azadi

KARKERÊN HEMÛ WELATAN
Û GELEÛN BINDEST YEK BIN!

facebook.com/AzadiOnline

www.azadionline.net

twitter.com/azadionline

Avrêl

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Adar

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	18	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Reşemî

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	18	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

Rêbendan

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	18	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

Gelewêj

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Tîrmeh

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Pûşper

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Gulan

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Berfanbar

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Sermawez

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Kewçêr

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Rezber

duş	şêş	çar	pñş	in	şem	ykş
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	